

"AVE MARIA"

je glasnik katoliškega življenja slovenskim izseljencem v Ameriki in porok zvestobe kat. Cerkvi.

Naročniki so deležni vseh duhovnih dobrot in milosti frančiškanskega komisarijata.—
Naročnina \$3.00, **z u n a j**
Združenih držav \$3.50.

Za naročnike in dobrotnike se bere vsaki mesec sv. maša.

Julij 1929.

Z Bogom in Marijo za narod!

21. letnik.

Pojdimo

NA VSESLOVENSKI KATOLIŠKI SHOD V LEMONT, ILLINOIS, 6., 7. IN 8. JULIJA 1929.

Kedo naj gre? Vsi zavedni katoliški Slovenci v Ameriki. Zavedni, ker jih bo samo srce tje sililo. Nezavedni, pa vendar katoliški Slovenci, naj tudi gredo, da se tem bolj spoznajo in kaj dobrega nauče od svojih očitno katoliško živečih bratov rojakov. Seveda, če pravim vsi — kako naj to razumem?

Tako smo razmetani po Ameriki, kakor bi kedo rekel v starem kraju: nekaj jih je v Leningradu v Rusiji; nekaj v Varšavi na Poljskem; četica jih je v Berlinu na Nemškem; dobiš jih nekaj v Parizu na Francoskem; par stotin jih je na Angleškem; po Laškem jih dobiš tu in tam, celo v Rimu; Carigrad ima Slovence; seveda, Avstrija, Ogrska, Rumunija, Bolgarija, Mala Azija, Egipt — Amerika jih ima od Atlantika do Pacifika, od mrzle Kanade navzdol do vroče Mehike: in vsi naj gredo na vseslovenski katoliški shod? Da, vsi! Kar jih osebno ne more biti prisotnih, naj bodo prisotni vsaj v duhu ali pa po svojih izvoljenih delegatih. Na vsak način pa pričakujemo veliko udeležbo Slovencev iz držav Illinois, Wisconsin, Ohio in Pennsylvania. Od drugod bodo v premnogih slučajih stroški, potnina, preveliki. Zatorej naj se družijo z nami s srcem in duhom v molitvi, da naj nam vseslovenski katoliški shod prinese in zagotovi stalnih duševnih in gmotnih dobrot v prosep katoliškega slovenstva v Ameriki.

Zakaj v Lemont? Ker je tam edini osrednji dovolj velik prostor v rokah slovenskih frančiškanov, kjer se Slovenci res lahko počutimo kakor na svojem — doma. Dejstvo je: Lemont nam je postal in nam ostane središče in ognjišče slovenske inteligence v Ameriki. Tam je dom v občini slovenski blagor delujočih požrtvovalnih slovenskih frančiškanov; tam duhovni slov. kolegij; tam in od tam upanje

za redni naraščaj slovenskih duhovnikov, ki so voljni duhovno pastirovati na zanemarjenih, zapuščenih ali nepoznatih krajih, kjer so med tujci raztreseni naši zapuščeni ljubi rojaki; tam so nam že priljubljene slovenske Brezje v Ameriki.

Ali naj gremo na božjo pot? Zakaj pa ne, če tako hočemo! Popotniki smo že tako na tej božji zemlji: blagor nam, če smo radovoljno božji — potniki. Čehi potujejo in romajo na grob sv. Vavla, Poljaki v Čenstohovo, Slovani vobče na Velehrad na grob sv. Metoda, Slovenci v starem kraju na priljubljene jim Brezje — pa še mi v Ameriki na slovenske Brezje v Lemont! Čisto naravno. Kam pa drugam? Če se komu zljubi nazivati vseslovenski katoliški shod "romanje v Lemont" ali "na Brezje", nas v tem že naprej hoče hvalno počastiti. Le bomo božji-potniki, romarji na Brezje na vseslovenski katoliški shod. Tem bolje za nas. Drugi narod se shajajo pri svojih svetiščih, zakaj bi se pa mi maloštevilni Slovenci v Ameriki vsaj enkrat ne združili in sešli na našem narodnem svetišču v Ameriki — na slovenskih Brezjah v Lemont, Ill.?

Ali naj bo vseslovenski katoliški shod propaganda za Lemont? Glavni namen ni tak. Če bi pa posledica shoda bila, da spoznamo Lemont bolje, da se osebno spoznamo s slovenskimi frančiškani, da se na mestu osebno prepričamo o dobri volji slovenskih frančiškanov, delovati vedno in povsodi za častni in večni blagor Slovenstva v Ameriki: tedaj pa le hitro in v kar največjem številu v Lemont, da se nam ta blaga posledica čim prej mogoče uresniči v našo osebno korist in radost, v nekako že zapoznelo zadoščenje in spodbudo našim delavnim rojakom frančiškanom in v še večji trajni blagor Slovenije v Ameriki.

K.S.K. Jednota, ti praznuješ petintridesetletnico blagodejnega delovanja med svojimi rojaki. Namečila si se spojiti svoje slavje s pomenljivim praznikom vseslovenskega katoliškega shoda v Lemontu.

Draga mi Jednota, ljubljeno mi dete moje, boljšega, bolj sebe vrednega in delujoča v duhu svojih ustanovnikov pač nisi mogla ukreniti. Slovenskih frančiškanov še ni bilo tu, ko smo te ustanovili; slovenskih Brezij še ni bilo tu, ko smo te v mladosti negovali, vzgajali in krepili; takrat še nismo mogli sanjati niti si domišljati o možnosti slovenskega središča, slovenske božje poti, slovenskega vzgojevališča v Lemontu, — ko bi pa mi ustanovniki to današnje dejstvo zamogli videti v rožni zarji daljne bodočnosti, tedaj, Jednota, bi te bili mi ustanovniki že v za-

četku nekako naslonili in poverili blagi volji in neumorni delavnosti slovenskih frančiškanov; bili bi te toplo priporočili v mogočno obrambo in pokroviteljstvo presvete Matere Božje na slovenskih Brezjah v Lemontu.

Torej, Jednotarji in Jednotarice, le na vseslovenski katoliški shod v Lemontu; le na slovenske Brezje! Iznad nebeških višin nas bota blagoslavljal pokojna soustanovnika Monsignor Buh in blagosrčni Šuštaršič ter prosila bogatega blagoslova božjega na nadaljno delovanje naše Jednote — zato, kar nas more: osebno v Lemont na prvi vseslovenski katoliški shod v Ameriki!

Shakopee, Minn.

M. Šavs, dekan in ustanovnik K.S.K.J.

Sv. Ciril in Metod, prosita za nas!

V juliju je njun praznik, praznik njune misli — apostolske. "Pojdite in učite vse narode," ki jih je govoril naš Odrešenik, so besede polne življenja, duha in večnega plačila. Odtod veličina poklica sv. Cirila in Metoda.

Vzvišeno je misijonsko delo v osnovi, imenitno v samem izvrševanju in slavno v cilju. Saj opazimo v zgodovini katoliške cerkve neizmerno procesijo mož in žena, ki so popustili vse udobnosti življenja in hiteli k drugim narodom oznanjevat Kristusovo blagovest. Mi Slovani imamo sv. Cirila in Metoda.

Na naša blagovestnika lahko obračamo svetopi-semske besede: "Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri." Onadva sta diki cerkve, ponos človeštva in čast katoliških Slovanov ter ljubezen pravoslavnih bratov. Bodita pozdravljena vidva, vojščaka sv. vere, oznanjevalca miru.

Vzvišeno je biti apostol, ki naj je obenem učitelj in vojak. Učitelj ne v navadnem pomenu besede. Sam Sveti Duh je poklical apostole-misijonarje v to vzvišeno službo. Ko je Rastislav zaprosil carigradskega cesarja Mihaela slovenskih misijonarjev, sta se svobodno odzvala temu klicu sv. Ciril in Metod. Še enkrat pozdravita domače grške kraje, kjer sta sanjala o idealih bodočnosti, poslavljata se od vsega, kar jima je bilo drago na zemlji in z zadnjim žarkom zahajajočega sonca zadnjikrat pogledata z ljubeznipolnim pogledom na očetnjavo. Toda son-

ce, ki je zašlo v Grčiji, zasiže v novi slovanski deželi, izide v novem kraju. In tu zagledata novo okoličje — nov delokrog. Pred njima so razsežne planote, samotne stepe, nevarne šume; prišla sta med zapuščene, nevedne ljudi. Njuno srce je hrepenelo po teh ljudeh. Moč naj dobivata od križa. Da, od križa! To je znak pravega apostola. Misijonar je vojak Kristusov. Njegov poklic zahteva poguma, neustrašenosti. To sta doživela sveta brata.

Sv. Ciril in Metod sta v življenju in delovanju postala vsem vse, da bi tako po vseobjemajoči Kristusovi ljubezni vse pridobila za Kristusa. Kot Grka in Bizantina sta se žrtvovala za Slovane.

Kaj torej nas čaka? Ako sta sveta brata toliko storila za naše prednike, da sta jih pridobila k pravi veri, bi naj mi samo gledali? Ni dovolj, da preberemo njuno življenje in zatem odložimo brez kakega sklepa. Ne tako! Ne odlašajmo! Vsakdo naj je po svojem poklicu in stanu apostol za zednjenje vzhodnih narodov s katoliško cerkvijo. Pro- učujmo temeljito njuno življenje. Posnemajmo ju v njunih velikih čednostih. Počastimo velika slovanska apostola na ta način, da naročimo "Kraljestvo božje", apostolski molitvenik, in da vstopimo v Apostolstvo sv. Cirila in Metoda, čigar centrala je v Lemontu pri oo. frančiškanih. Vsi na delo za uresničenje ciril-metodijske misli!

—Rev. Pavel Podbregar.

Mesečni pridigar.

Rev. J. Smoley.

SEDMA NEDELJA PO BINKOŠTIH. (Dvojna hiša.)

1. **Hiša na skali** — trdna vera. a) **Prišel je naliiv.** Hud, silen dež napaja zemljo, reke prestopajo bregove. Zemeljske časti, visoke službe, premoženje napolnjujejo navadno srce s prevzetnostjo, ošabnostjo. Skušnjave sveta. Pride skušnjava nad človeka, človek, ki je moder, ki ima trdno vero, se ne bo izneveril Bogu. Svet ga hoče zapeljati s prilizovanjem, z darovi, z udobnostmi, hoče ga prestrašiti z grožnjami, s sramotenjem, ječo, smrtjo — on ostane neomajljiv kakor skala sredi razburkanega morja; valovi bijejo ob skalo in se razbijejo, skala ostane. — b) **Prišle so vode.** Kakor izvirajo iz zemlje studenci, iz kojih postajajo potoki in deroče reke, tako prihajajo iz telesa, ki je iz zemlje, skušnjave k razuzdanosti. Mož trdne vere jih bo premagal. Ti, ki so Kristusovi, so križali svoje telo z vsemi strastmi. (Gal. 5, 24; al. 6, 8.) — c) **Viharji.** Pride skušnjava od hudiča. Vetra, viharja ni videti; izruje pa največja drevesa, odnaša strehe, napravi ogromno škodo. Hudobni duh ustvarja v domišljiji grešne podobe, poželjenje, ki ima grozne posledice za dušo. Mož trdne vere jih bo odgnal s Kristusovi besedami: "Poberi se satan! Bogu hočem služiti!" — d) **Pridejo preskušnje od Boga:** bolezn, nesreče, mož trdne vere jih bo potrpežljivo, udano v voljo božjo sprejel in dejal s pobožnim Jobom: "Gospod je dal, Gospod je vzel, njegovo Ime bodi česčeno!"

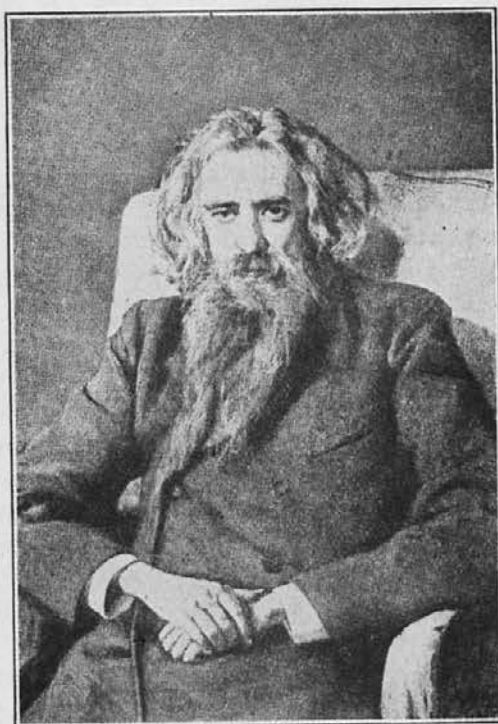
2. **Hiša na pesku.** — To je, kdor dvomi o veri, kdor vere ne kaže s svojimi deli, s svojim življenjem: tak zida hišo na pesku. a) **Pesek se giblje.** Veter ga nosi na vse strani. Kristjan, ki ni trden v veri, je vsled skušnjav ves v zmešnjavah. Svet s svojimi radostmi, poželjenje mesa se igrata z njim kakor veter s peskom, nosi ga semintja, dokler se ne izneveri Bogu. b) **V pesku nič ne raste.** Seme, ki je padlo na skalo . . .

Stavite si hišo, dom npravnostnega življenja, ne na pesku, na ničevnih načelih in nazorih sveta, na načelih svetne morale, stavite si hišo na skali, na Kristusu in na cerkvi, ki jo je postavil On. Kvišku srca! Za nebesa smo ustvarjeni!

OSMA NEDELJA PO BINKOŠTIH. (Trije talenti.)

Daj račun od svojega gospodarstva, nam poreče nebeški vladar. Izročil nam je svoje imetje, da bi z njim gospodarili.

1. **Pozemsko premoženje,** denar je dobre. Imajo pa te reči vrednost za nas samo, če jih dobro uporabljamo. Meč, jezik so dobre stvari, pa grozne, če jih zlorabljamo. Če si premožen, ti je dal Bog ta talent, da bi z njim delal dobro: lačne nasičeval, žejne napajal . . ., prispeval k potrebščinam cerkve in šole, k potrebam našega časa. Delajte si prijatelje iz krivičnega mamona! Blagor usmiljenim! Če ti pa Bog ni dal zemeljskega imetja, ve, zakaj je to storil, ve, kaj je tebi k zveličanju. Kdor ima malo, je ravno tako lahko zvest upravnik božjih darov, če je zadovoljen z malim, če pošteno živi; če daje od

Ruski filozof Solovjev, prorok cerkvene edinosti.

ttega malega, kar ima, je ravno tak, kakor evangelijska žena, ki je darovala vinar v templjevo blagajno. Bogatin in revež — vsak lahko doseže svoj cilj, dasi po različnih potih.

2. **Čas** nam podeljuje Gospod Bog, da bi dobro delali. Treba samo hoteti. Imamo čas za molitev, za božjo službo, za mašo, za spoved. Nimam časa — tako govori lenuh, ki se mu ne ljubi; tako govori lahkomišljenež, ki živi le za zabavo, tako govori lakomnež, ki je ves zatopljen v posvetne zadeve. Povablenci na ženitnino so se tudi izgovarjali. Ne odlašajmo na neznano, daljno bodočnost skrbi za našo dušo. Zgubimo li čas, zgubili smo vse! Pride noč, ko ne bo mogoče delati.

3. **Razum** nam je dal Bog zato, da bi razločevali resnico od laži, dobro od zlega. Kako je marsikdo ponosen na svojo učenost, pri tem pa pozablja na najvažnejšo stvar, na svojo dušo. Človek skrbi za svoje polje, živino, gospodarstvo, trgovino, na večnost pozablja! Kak razum je to, ki pozablja na večne stvari? Ki misli le na minljivi svet? Kako hitro in kako modro je rabil oskrbnik v evangeliju svoj razum, da se je preskrbel za bodočnost! Rabimo svoj razum ne samo v svetnih zadevah, ampak tudi v teh, ki se tičejo naše duše! Če bomo živeli kakor nas vabi telo, bomo umrli. Če bomo pa dela telesa z duhom mrtvičili, bomo živeli.

Z evangelijskim oskrbnikom recimo: Vem, kaj bom storil, da me bo Gospod, ko bom odstavljen od oskrbnništva, vzel v svoj dom!

DEVETA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

(Na poti pogube.)

Ko se je Jezus približal Jeruzalemu, se je razjokal nad njim: "O ko bi spoznal tudi ti..." Česa pa ni hotel Jeruzalem spoznati? Svojega Odrešenika. Ozrimo se danes po svetu! Ne vidimo li premnogo teh, ki taje Kristusa? Kako mnogi se podajajo na pot pogube, opuščajo pot Gospodovo, se ustavljajo Kristusu!

Kje pa je vzrok današnje propadle pravdnosti in bestijalnih del? Vero v Boga, in pravdnost, ki temelji na veri, jemljejo krivi preroki ljudstvu in jo nadomeščajo z lažnjivimi gesli svobode, napredka, prosvete! Pustite ljudstvu vero, ne norčujte se iz njegove pobožnosti, pa ne bomo brali dan za dnem o groznih zločinih, izvršenih od mladih in starih! Pustite ljudem vero!

Svet se norčuje iz vere, naziva jo mračnjaštvo, nazadnjaštvo, neumnost... Mladina naših dni se ga krčevito po poharju, ki je napolnjen s strupom brezverstva, srkajo iz njega, da se navidezno vsaj za trenutek okrepečajo in ovlaže svojo rasehlo dušo... Mozeg je poln naukov raznih filozofov, toda srce je podobno cvetlici, ki jo je polomil veter...

Dandanes je moderno biti brezverec, je moderno zabavljati proti cerkvi, veri, papežu, duhovnom. Kam hiti svet, kam plovemo? V pogubo. Glavni vzrok žalostnega pravdnega stanja je pomanjkanje verske vzgoje. Znani dunajski pridigar, jezuit Abel, je rekel v eni svojih pridig: "Vi Dunajčani ste hujši kakor podgane." In je takoj razložil pomen svojih besed. Dejal je: "Podgana se zastrupi s strupom, ki ji ga nastavijo. Toda ljudje si strup še sami kupujejo. In kaj je ta strup? To je protiverski tisk." Pred povodnijo lahko bežimo, pred ognjem se lahko rešimo, pred tatom se lahko zavarujemo, toda slab tisk gre za vami povsod, doma, na cesti, v družbi, z eno besedo: povsod.

Kako se je obnašalo ljudstvo proti Gospodu? Na Cvetno nedeljo je klicalo: "Hozana" — na Veliki petek je vpilo: "Križaj Ga!" Hujskali so takrat farizeji ljudstvo, hujskajo farizeji ljudstvo še dandanes proti resnicam, ki jih je učil Kristus, hujskajo proti molitvi, proti božji službi, hujskajo proti tem, ki Gospodov nauk oznanjajo, norčujejo se iz vsega, kar je nam sveto, odpadništvo, brezverstvo — to je rak-rana našega naroda. Pot v pogubo!

Živite po veri, pa bote našli srečo in zadovoljnost tu na svetu in tam v večnosti.

DESETA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

(Spoznava samega sebe!)

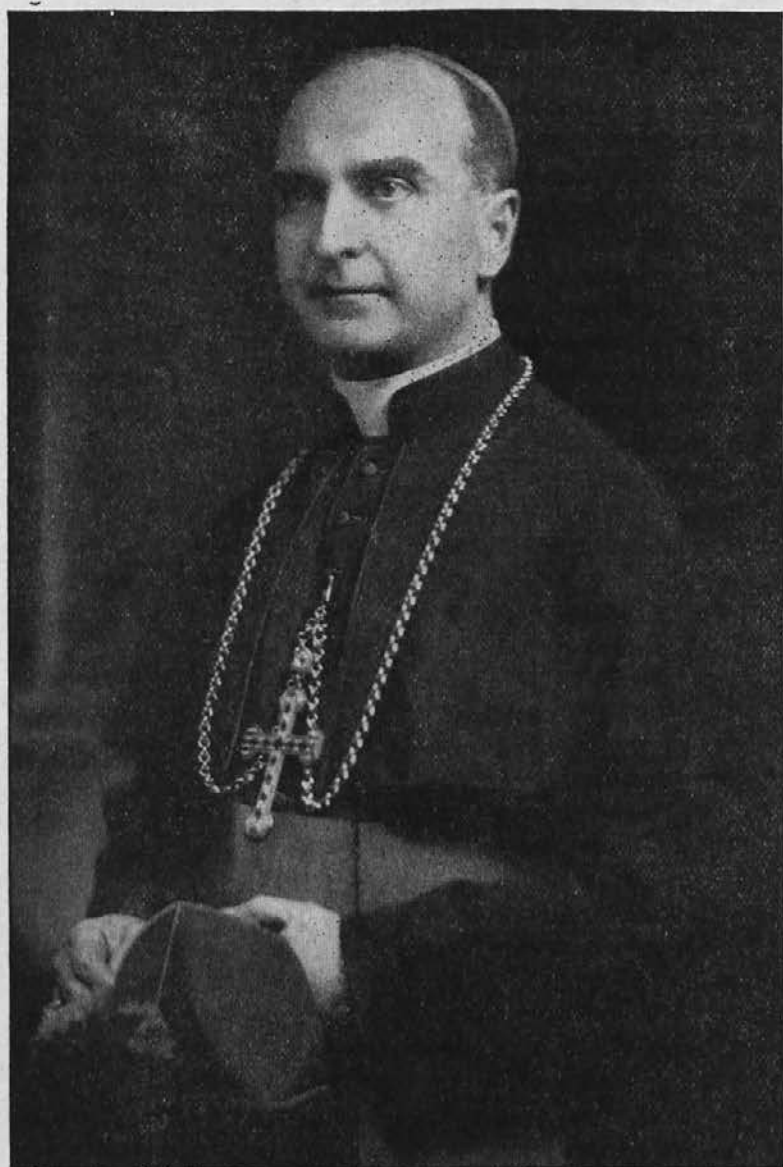
Dva moža molita v hramu. Iz farizejeve molitve vidimo, da ni poznal ne Boga, ne sebe. Mi moramo moliti, da Boga častimo, farizej pa je molil, da bi častil sebe. Molitev mora človeka izboljšati, farizej je pa postal še slabši po molitvi. Vse drugače je s cestinarjem. Priznava svojo krivdo, prosi za milost. Poznal je sebe, in sodil sebe.

1. **Brez poznanja samega sebe** človek ne bo mogel nikoli samega sebe premagovati in **obvladati**. Strojvodja mora poznati stroj in železniški tir. Brez poznanja samega sebe se človek ne bo nikoli **poboljšal**; človek ne ve, kje in kako začeti. Brez poznanja bolezni ne more zdravnik predpisati zdravil in izvršiti operacije. Brez poznanja samega sebe ne bomo **napredovali v dobrem**. Kam bi prišel trgovec, ki bi nikoli ne napravil bilance? Brez poznanja samega sebe nima človek nikake **ljubezni do bližnjega**. Delfiški orakelj: Gnothi seavton, spoznavaj samega sebe!

2. Vsak človek ima spremljevalca, ki ga spremlja kot senca, in to je **samoljubje**. To se z nami igra. Storimo li kaj dobrega, nas bo takoj pohvalilo: To je pa lepo! Kaže nam samo naše dobre strani, naša dobra dela. Vse vedoči Bog sodi drugače. Če storimo kaj napačnega, bo samoljubje takoj reklo: Človek je pač slab, saj še pravični greši. Opravičuje naše napake, jih olepšuje; iz črnega dela belo, goljufijo proglašja za dovoljen dobiček, skopost za varčnost...

3. To samoljubje treba **premagati**, treba pogledati naše srce! Poklekni zvečer in preglej vse, kar si storil čez dan dobrega in hudega, vprašaj se, kaj boš storil prihodnji dan, česa se boš varoval, izprašuj svojo vest, da boš poznal samega sebe; ko bi gledali vse z drobnogledom, bi opazili vse svoje napake.

S slepcem v Jerihi vzdihnimo: "Gospod, daj, da bom videl!"

Rt. Rev. Bernard J. Sheil, po-
možni škof čicaški.

Rev. J. J. Oman,
vrhovni predsednik kat. shoda.

Mr. Anton Grdina,
aktivni predsednik shoda.

Glasovi od Marije Pomagaj.

Pozdrav udeležencem katoliškega shoda.

Pozdravljeni, ljubljene rojaki, ki ste prišli k prvemu vseslovenskemu katoliškemu shodu na ameriške Brezje! Velik, zgodovinski dan se je približal tudi Slovencem v Ameriki. Dan, ko se boste prvič sešli in pozdravili na enem kraju, kar se doslej še nikdar ni zgodilo v tolikem številu. Dan, ko si boste podali roke prijatelji, sorodniki in znanci, ki se morda niste videli, odkar ste zapustili svojo drago domovino. Dan, ko boste vsi enega duha in enega srca obnovili in poživili svoja čustva, ki so Vam najdražja, tudi v Vaši novi domovini, čustva, ki jih gojite v svojih srcih od srečne svoje mladosti neomajno tudi v tujini, čustva do vere svojih očetov in do milega maternega jezika, nam vsem najdražja zapuščina, katero smo podedovali od svojih vernih slovenskih očetov in mater.

Pri prvem vseslovenskem katoliškem shodu Vam bo dana prilika slišati navdušene besede o teh dveh najdražjih svetinjah naših ter navodila, da boste tudi v prihodnje tako vneto kot doslej in še bolj goreče ju ljubili, gojili in branili. V ta namen, dragi rojaki in rojakinje, Vam kličemo slovenski frančiškani iz srca: Dobro došli! Naj Vam bo prijeten čas, ki ga boste preživeli pri prvem vseslovenskem shodu na ameriških Brezjah, ljub in drag spomin nanj vse Vaše življenje.

Varuhi božje poti na ameriških Brezjah smo bili počaščeni s tem, da ste se odločili imeti tu svoj prvi katoliški shod. Zato so bile tudi naše misli, naši načrti, naša dela ves čas obrnjena na Vas, kako bi Vam priredili prijetno bivanje na ameriških Brezjah pri tem veličastnem in zgodovinskem dogodku. Vsem ljub-

ljenim rojakom in vsakemu posebej želimo, da bi se pri tej prvi, tako pomenljivi slovesnosti kar najbolje počutili ter se okrepili telesno in duševno na ameriških Brezjah.

Saj ameriške Brezje so središče Slovencev. Že peto leto se po pravici tako nazivljajo, ker tako radi prihajate sem od blizu in daleč. Na petletnico ameriških Brezij pa ste prišli v tolikem številu od severa in juga, od vzhoda in zapada, kakor še nikdar poprej. Sami ste si izbrali ameriške Brezje za kraj, kjer naj se vrši prvi vseslovenski katoliški shod. Ta kraj je res že sam na sebi jako pripraven za tako izredno svečanost; toda vse bolj kot to ima na Vas posebno privlačno silo Ona, ki si je izbrala ameriške Brezje za kraj milosti, za kraj, kjer hoče, da jo častite ter na pomoč prosite v svojih dušnih in telesnih zadevah. To je naša najmilejša nebeška Mati pokazala tako očividno in obenem tako odločno, ko smo hoteli drugje postaviti svoj narodni kolegij, da smo nehote morali priznati: tu na ameriških Brezjah je njen dom, ameriške Brezje naj postanejo središče Slovencev v Ameriki.

Marija, naša nebeška Mati, se torej veseli, da ste prišli k Nej v tako ogromnem številu. Prišli ste, da jo tu počastite, da se tu vnamete nove ljubezni do njene ga božjega Sina in do Nje, svoje najboljše Matere. Zato Vas pozdravlja in blagoslavlja zbrane pri prvem vseslovenskem katoliškem shodu; saj pot, po kateri se pride h Kristusu je pot, ki pelje bližje k Mariji. Vse stvari, tudi preblazena Devica Marija, so pokorne povelju Boga Najvišjega; pa glejte, vse stvari, tudi Bog sam, je pokoren povelju Marije, piše serafinski učenik, sveti Bonaventura. In sveti Ber-

nard pravi: Od Jezusa dobimo vse po Mariji. K Jezusu pridejo vsi le po Mariji. Marija ljubi nje, ki njo ljubijo. Marija je naša mati. Njena ljubezen do nas je tolika in tako močna, da je ne more premagati nobena reč. Zato imaš pravico in dolžnost, da se zanašaš na njeno varstvo, usmiljenje in ljubezen; zato bodi zvest častivec Marijin!

Po Materi pridemo k Sinu. — Ljubljene Slovenci, prišli ste k Materi in Ona Vas popelje k Sinu. Kako prav ste torej sami čutili in sklenili: Pojdimo na ameriške Brezje, pojdimo najprej k Materi, da pridemo k Sinu. Zato še enkrat, preljubljeni rojaki: Bodite priščno pozdravljeni in dobrodošli na ameriških Brezjah pri Mariji!!!

* * *

Kako se pripravljamo na prvi vseslovenski katoliški shod.

Jako živahno. Pogosto imamo seje in sklenili so se razni načrti, kaj vse je treba pripraviti za katoliški shod. Največ truda je stala redovno družino nova cesta na grič. Dva dni je pomagala tudi parna lopata. Poglobili so jo toliko, da se boste zložno vozili po njej na grič k jezeru. Veliko drugih načrtov pa še čaka izvršitve, dovršeni bodo pa vsi do shoda. Poleg obdelovanja farme smo prevzeli še za katoliški shod mnoge naprave, katere z veseljem izvršujemo v korist in udobnost udeležencem shoda.

* * *

Sklepne semestralne skušnje so se zvršile dne 23. majnika v našem bogoslovnem semenišču v navzočnosti več sobratov.

* * *

Slovesno smo obhajali

praznik naše cerkvene patrone Marije Pomočnice kristjanov v nedeljo, 26. majnika.

Ob 10. pri slovesni sv. maši, h

kateri je prišlo lepo število romarjev, so jako lepe pele naše sosede, častite Šolske sestre. To nedeljo smo imeli tudi prvi evharistični dan za mesec maj.

V juniju je bil evharistični dan v nedeljo, 2. junija. Slovesno sv. mašo je opravil prečastiti p. Ferdinand Pawlowski, O.F.M., provincijalni komisar poljskih frančiškanov, ki nas je obiskal. Imenovan je bil prvi vizitator mladega hrvatskega komisarijata Svete Družine in vizitacijo je takoj pričel.

* * *

Milostna slika Marije Pomagaj

je dobila krasen okvir ravno za glavni praznik. Izvršil ga je Mr. H. P. Mertel, naš rojak, ki ima v North Bergen, N. J., veliko tovarno za cerkvene potrebščine. Ta okvir iz medne ploščevine in bogato pozlačen, bo trajna in trpežna olupšava milostne slike Marije Pomagaj. Naredil je tudi okviru primerno nosilnico za sliko, kadar jo nesajo v spremstvu.

* * *

Naša romarska cerkev

je dobila kipa svetih bratov Cirila in Metoda, slovanskih apostolov, ki bosta njen novi kras. Kipa sta darovala naša blaga dobrotnika Mr. Gabriel iz West Pullmana in Mr. Poljak iz Summita. Bodita njima obilna plačnika sveta blagovestnika! Upamo tudi, da se bo zdaj vnema v cirilmetodijski misli in o delu za zedinjenje še bolj razširila ne samo med našimi romarji, temveč tudi med vsemi vernimi Slovenci v Ameriki.

Prisrčna hvala Rev. Pavlu Podbregarju za navduševalen in globoko zamišljen govor, ki ga je govoril ob blagoslovitvi kipov. Ta slavnost se je izvršila v nedeljo, dne 9. junija ob dveh popoldne in navzočih je bilo nekaj rojakov iz okolice.

Ob tej priliki se najlepše zahvaljujemo Mr. M. Shifrerju in Mr. A. Skerbecu iz So. Chicago,

ki sta se velikodušno žrtvovala več dni in sta nam pomagala pri težkem delu za katoliški shod. Naj jima bo Gospod Bog obilni plačnik! Če bi kdo zamogel priti nekaj dni pred shodom v Lemont in nam malo pomagati pri številnih pripravah, mu bomo iz srca hvaležni. Za shod so zelo navdušeni tudi meščani v bližnjem mestecu Lemontu in bodo udeležencem na čast svečano okrasili svoje največje ulice. Zato se moramo seveda tudi na ameriških Brezjah velikemu zgodovinskemu prazniku primerno pripraviti.

* * *

V mesecu juliju bo evharistični dan 9. nedeljo po binkošti, to je 21. julija.

* * *

Romarski shodi v avgustu:

V nedeljo, 4. avgusta župnija sv. Štefana iz Chicage.

V nedeljo, 11. avgusta pridejo Prekmurci iz Chicage.

V nedeljo, 18. avgusta, imajo župljani sv. Jurija iz So. Chicago svoj letni romarski shod.

* * *

Na srce krščanskim starišem

položim prevažno zadevo. Upam, da se zavedate, kako odločivna je, vendar mnogi jo premalo vpoštevajo. Odtod izvira nešteto gorja. Modri krščanski stariši bi ga lahko preprečili pravočasno, ako bi se ravnali po dolžnosti, ki jo imajo do svojih otrok, ko si izbirajo svoj bodoči stan.

Vi stariši pač najbolje poznate svoje otroke, njih nagnenje in lastnosti; zato najbolje veste, v kakšen stan jih kliče Bog. Vaša dolžnost je v tem, da jim svetujete in pomagate doseči stan, v katerega, kakor mislite, jih kliče Bog, ker vsakemu je določil gotovi stan.

Nikake pravice ali oblasti pa nimate, da bi jih silili ali jim branili v kak stan. Pustite jim pri izbiranju poklica popolno prostost.

Gvardijan Father John, ki s svojimi pomočniki pripravlja prostore za kat. shod v Lemontu.

Vi jim pač svetujte po vesti, nikdar jih pa ne silite niti jim ne branite v tem oziru, da si svobodno izberejo tisti stan, v katerega upajo, da jih kliče Bog. Tako ravnajo vsi modri krščanski stariši.

Zdaj so se začele šolske počitnice. Mnogi Vaši sinovi so graduirali in dovršili župnijske šole. Kam pa zdaj? To je prevažno vprašanje. Zdaj bodo nastopili pota v razne stanove. Gotovo so pa mnogi dobri in nadarjeni Vaši sinovi, ki čutijo v sebi poklic za duhovski ali redovni stan. Pri toliki množici vrlih slovenskih mladeničev se to pričakuje po pravici, da mnoge izmed njih kliče Bog v ta vzvišeni stan. Ali ga pa tudi dosežejo vsi? Saj vidimo, da je zelo, zelo malo naraščaja za duhovski ali redovni stan tu v Ameriki med slovenskimi mladeniči. Kdo je temu vzrok? Mnogokrat, žalibog, njih lastni stariši sami. Zmoti jih največkrat časn dobiček, ki ga imajo pred očmi ali napačna slepa ljubezen do njih. Tega bi pač nikdar ne storili, ako bi se zavedali strašne odgovornosti pred Bogom, ako so svojega sina pri-

silili v kak stan, v katerega ga ni poklical Bog, ali mu pa zabranili priti v stan, v katerem ga hoče imeti Bog.

Taki izgrešeni poklici imajo potem za sinove kot za stariše prežalostne posledice. Torej, krščanski stariši, ako spoznate, da ima vaš sin poklic za duhovski ali redovni stan in on želi stopiti vanj, nikar mu ne branite; tem-

več z veseljem mu pomagajte, da ga bo dosegel. To bo za Vas največja sreča in čast, če bo Vaš sin postal mašnik Najvišjega in ga boste mogli spremljati k oltarju, ko mu bodo peli:

Novi mašnik bod' pozdravljen,
od Boga si nam poslan.

V vašem življenju in v vaši večnosti boste imeli največjo korist od sina, ki bo vreden služab-

nik in duhoven Najvišjega.

Da bo pa Vaš sin, ki ga kliče Bog v duhovski stan, res mogel srečno dospeti vanj, Vam drage volje nudi vso mogočo pomoč slovenski komisarijat Sv. Križa. Drugega Vam ni treba kot pisati za pojasnila na sledeči naslov:

Very Rev.
Commissary Provincial,
Lemont, Ill.

Za može, za žene in za druge.

KATICA ŠTIRIKRAT NA OBISKU.

Rev. Bernard Ambrožič, O.F.M.

III.

KATICA je bila že omožena, ko je prišla tretjič na obisk. Priporočil sem ji bil sedaj Tretji red.

Bila je iznenadena in besede za odgovor ni imela pripravljene. Ko sem le molčal in upiral vanjo pogled, se je zganila.

"Father, vi imate pa neprestano pripravljeno kakšno past. Kar na lepem pograbite človeka, ko najmanj misli."

"Hm, ali ne veš, da je naš poklic, ljudi loviti?..."

"Ne bo nič! V tej reči me pa ne boste vjeli."

"Bomo videli. Pa povej, zakaj ne."

"Zato da ne. Tretji red je čudna reč. Sploh pa — ali nisem dobra katoličanka? Ali ne izpolnujem precej vestno vseh zapovedi? In ali nismo slišali v nedeljo v pridigi, da Tretji Red prav za prav nič drugega ne zahteva, nego natančno po zapovedih živeti? Kdor tega ne more brez Tretjega Reda, naj le vstopi. Hvala Bogu, meni je to dosti lahko brez kakih posebnih ceremonij."

"Me prav veseli, da je tako. Bog daj, da bi ti bilo vedno tako lahko. Kar se pa tiče tvoje odločne in skoraj trde besede, da te ne bom vjel, bi te rad spomnil na tisti obisk pred dvema ali tremi leti, ko sem ti govoril o "Private Budget Book". Ali še veš, kako si sprva čudno pogledala, pozneje pa..."

"O, tisto je bilo popolnoma kaj drugega! Kako najdete primero s tem, kar mi hočete danes položiti na srce?"

"Tako ti odgovorim. Kar je bila takrat banka, je danes Tretji Red. Kar je bil takrat zapisnik prejemkov in izdatkov, je danes Vodilo Tretjega Reda, po katerem bi imela ti po moji iskreni želji živeti."

Razmišljala je in nekaj trenutkov sva pomolčala.

"Hm, malo bolj natančno povejte."

"Vidiš, te že zanima. Pa naj še enkrat posežem malo nazaj. Takrat sem ti govoril o denarnih prejemkih in o previdnem uporabljanju denarja. Ko sva prvič o tem govorila — le spomni se — si dejala, da brez natančne kontrole svojih prejemkov in izdatkov čisto dobro izhajaš. Popolnoma nepotrebno se ti je zdelo, da bi vodila Budget Book. In res, posebno dosti dolga nisi imela, razne obligacije si še precej dobro izpolnjevala, z drugo besedo: Nikak finančni polom ti ni grozil. In vendar — ali bi danes hotela prenehati z onim zapisovanjem in preračunavanjem?"

"Nak, tega pa res nikoli več ne opustim."

"No in zakaj ne? Ali misliš, da bi prišel nadte finančni polom, ako bi opustila?"

"Tisto menda ne. Vendar... No, saj dobro veste, kako in kaj. Me že spet prav zvito skušate, da ne vem, v katerem grmu tiči zajec."

"Kmalu bo skočil ven in ga boš videla. Le še malo poslušaj. — Danes bi ti rad govoril o duhovnih prejemkih, to je o božjih milostih, in o uporabi teh milosti. Kot dobra katoličanka gotovo prejmeš prav mnogo milosti, kar pomeni bogat duhovni kapital. Tudi kar se tiče uporabe, ti ne morem nič posebnega očitati. Nimam vzroka reči, da ti grozi duhovni polom, ako ne vstopiš v Tretji Red."

"No, vidite! Pa tudi boljša ne bom prav nič, ako vstopim."

"Čisto mogoče in celo prav verjetno je, da ne boš. Saj si že še nekam dobra, ako se ne boš prevzela, če te pohvalim. Toda ravno zato, ker si dobra, bi ti rad nekaj povedal. Rad bi, da bi malo bolj kontrolirala svoje duhovne prejemke in, kar je še bolj važno, da bi jih boljše nalagala — prav kakor nalagaš denar na banko."

"Poslušam."

"In to bi se dalo prav lepo narediti s pomočjo Tretjega Reda. Če si članica te krasne organizacije, je vsako tvoje dobro delo mnogo več vredno. Prvič zato, ker se s posebno obljubo zavežeš, delati vse le v večjo božjo čast. Dalje pa zato, ker si na poseben način sodelovala vseh dobrih del, ki jih vrše milijoni tvojih sobratov in sester po vesoljnem svetu. Vsako najmanjše dobro delo je v okrilju Tretjega Reda na poseben način povzdignjeno v nadnaravnost. Saj ni nič posebnih zahtev. Sama si kar prav poudarila poprej, da večino tretjerredniških dolžnosti že itak vršiš. Vendar manjka podrobnega računa in bilance o vsem tem. K temu bi ti pa pripomogel prav Tretji Red."

"Pričenjam razumevati vašo besedo o duhovnih prejemkih. Kaj pa glede izdatkov? Tudi to ste omenili. Kako to mislite?"

"S prejemki je treba prav ravnati, to veš. Zlasti se je treba varovati nepotrebne izmetavanja. To se pa le prerado godi z našim denarjem, pa nič manj rado z duhovnimi darovi, ki jih prejemamo naravnost od Boga. Na primer. Malo poprej si se samozavestno pohvalila, da vestno vršiš dolžnosti in izopolnjuješ zapovedi. Saj je lahko samo na sebi res. Toda prav s tem, da se takorekoč ponosno trkam na prsi zavoljo svojih dobrih lastnosti, za-

pravljamo duhovne darove. Bog nam jih ne daje zato, da bi se ž njimi postavljali. In kolikor bolj se ž njimi postavljamo, toliko manj vredni postajajo. Pa še to: Kolikorkrat obudimo v sebi samozavestno misel, da smo dovolj dobri, zaustavimo sebi sadosno rast dobrih del, ki so v nas od poprej. Stari duhovni prejemki se torej v nas izgubljajo, novih ni več v toliki meri, ker Bog ne daje posebnih milosti tistim, ki niso ponižni. Ali razumeš?"

"Skušam. Mislím, da vam sledim."

"Ako pa postaneš tretjerrednica, to se pravi članica eminentno spokorniške organizacije, deneš nase obleko ponižnosti in tako brez prestanka priznavaš, da še nisi dosti dobra ali da vsaj želiš biti še boljša. Bog vidi to dobro razpoloženje v tebi in ne prestando siplje novih in novih duhovnih dobrot v dušo."

* * *

"To govorjenje je pa že tako resno, da moram premisliti. Bomo videli. Dajte mi tiste bukvice, ki se jim pravi Vodilo, da bom pregledala, kako bi bilo."

"Tu jih imaš. Vesel sem, da si z zanimanjem poslušala."

"Pa z Bogom, Father."

"Z Bogom, Katica."

O katoliški akciji.

S. S.

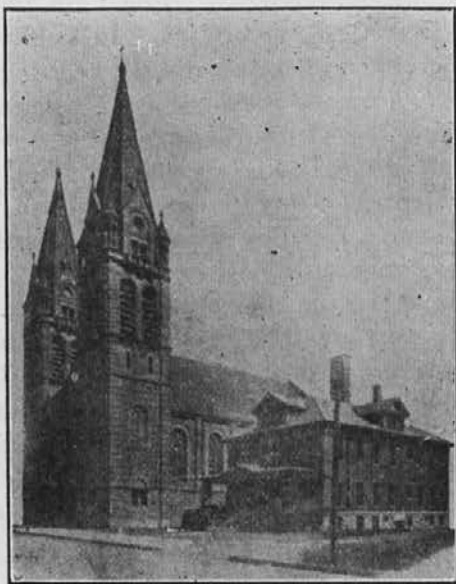
(Konec.)

PROPAGANDI spada gotovo tudi časopisje. Časopisje je velesila; ima ogromen vpliv na ljudstvo, na javno mnenje, ima ogromen pomen za religiozno in moralno življenje ljudstva. In kakšno je danes časopisje? Priznati moramo, da katoličani v tem oziru mnogo store. Izhaja mnogo dobrih časopisov, vendar pa je veliko večji del časopisja, ki zastruplja mase narodov. Dan na dan se polnijo kolone z umazanimi senzacijami, z lascivnimi podlistki in dvoumnimi smešnicami. In ti listi v milijonskih in milijonskih izvodih prihajajo vsak dan med ljudstvo. Ni čuda, če v človeku strasti vedno bolj rastejo, ker jim dajejo časopisi vsak dan dovolj hraniva. Koliko zlo napravijo zlasti razni ilustrirani listi z nemoralnimi slikami, in to v prvi vrsti med mladino! Nasprotno pa se da s časopisjem silno veliko vplivati tudi na dobre strani človekove: na njegov naravni čut religioznosti, poštenosti, socialnosti i. t. d. Tu imajo katoličani še ogromno dela. Odpraviti je treba slabe časopise in čim bolj razširiti dobre. Daleč smo zaostali za nasprotniki. Res je, da imajo nasprotniki največjega podporni-

ka prav v ljudskih strasteh, katere rafinirano netijo, toda tudi mi se moramo zavedati, da nismo sami. Z nami je Bog, ki rosi milost na naše delo, če ga za to prosimo.

Najboljša propaganda za vero je gotovo nauk našega Gospoda sam, ki se oznanja po naših cerkvah. Toda koliko je danes ljudi, ki nikoli ne vidi-jo cerkve! Koliko je takih, ki opravijo samo nedeljsko sv. mašo z večjo ali manjšo zamudo, božje besede pa leta in leta ne pridejo poslušat. Za take ljudi je potrebna propaganda, in sicer individualna propaganda od osebe do osebe. Dobri verniki bi morali zato v vsem svojem družabnem okolišu razširjati svoj misijonski vpliv. Duhovniki danes ne zmorejo vsega; nujno potrebujejo pomoči dobrih laikov. Da pa bo laični apostolat tem lažji in uspešnejši, je treba preokreniti javno mnenje, ki je danes skoro povsod vse prej kakor naklonjeno veri. Velik zunanji pripomoček k temu bi bil gotovo v tem, da bi prirejali zunanje cerkvene slovesnosti, shode, kongrese itd. Ni dvoma, da je n. pr. veliki evharistični kongres v Chicago zelo dvignil ugled katoličanov. Na mase često vpliva tudi zunanost.

Jolietska cerkev, v kateri bo ob priliki katol. shoda slovesna sv. maša kot spomin na 35letnico K. S. K. Jednote.

In če more to koristiti dobri stvari, zakaj bi se tega branili?

Apostolat laikov se more raztezati na vse življenjske okoliščine. Saj sloni na krščanski ljubezni. In krščanska ljubezen je iznajdljiva, prožna, teši duševno revščino bližnjega, teši tudi telesno bedo. Katoliška akcija se razširja tudi na socialno polje. Pri mnogih ljudeh, ki tavajo v grozni telesni bedi, pride človek do njih src najlažje s tem, da jim praktično izkazuje dela krščanskega usmiljenja. Kolika je danes revščina, zlasti po predmestjih različnih velemest. Najžalostnejše pa je to, da se telesni revščini prepogosto pridruži tudi duševna. Takim ljudem se je silno težko približati. Daj mu najprej kruha, potem pa bo z zaupanjem poslušal tvoj nauk, ko bo videl, da imaš srce zanj! Krščanska kultura daleč presega pogansko kulturo. Lepa je misel, ki sem jo čital v nemški reviji "Der Fels": "Rešitev socialnega vprašanja nikakor ne obstoja samo v tem, da odpravimo vse krivice, temveč obstoja v največjem obsegu tudi v tem, da odpravimo vse stvari, ki bi nasprotovale ljubezni do bližnjega." Pravičen je tudi pogan lahko; bistveni znak pravega katoličana pa je nadnaravna ljubezen do bližnjega. Zato je tudi velika dolžnost katoliških državljanov, da poskušajo po svojih zastopnikih katoliške ideje in resnice spraviti tudi v socialno zakonodajo. Vera nikakor ni samo privatna srčna zadeva vsakega posameznika. Če katoliki nimajo zmožnosti in poguma, da bi pred vsem svetom pokazali prednosti katoliške vere, bodo kmalu zaradi navideznih uspehov drugovercev popolnoma potisnjeni v ozadje.

Kot pri vsaki stvari, tako je tudi za laični apostolat neizmerne važnosti vzgoja mladine. Ta se mora izvršiti v domači hiši, v šoli in v organizacijah. Domača vzgoja je za otroka najvažnejša. Starši lahko najboljše spoznajo razna otrokova nagnjenja, njegove dobre in slabe strani. Otrok mora že v družini dobiti trdno krščansko podlago in z njo apostolske gorečnosti. Družina mora biti ono svetišče, kamor se otrok v največji zaupljivosti zateka tudi še pozneje, ko doraste, ko ga skušajo razne prevare in padci potlačiti k tlom.

Česar ne da družina, bi morala dati šola. Ker imajo starši edini pravico zahtevati, kako naj se njih otroci vzgajajo, zato imajo starši pravico odločevati, kakšna naj bo šola. Proti krščanski morali je, če hoče država katoliškim otrokom vsiljevati popolnoma laične šole. In to marsikje opažamo! Kako smo se v tem oziru spremenili v zadnjih stoletjih. V krščanskem srednjem veku je tvorilo razlaganje verskih resnic podlago šole. Danes pa hočejo še to malo krščanskega nauka, kar ga je še ostalo po šolah, odpraviti. V tem tiči tudi močan razlog, zakaj se svet danes tako odtuja Bogu. Že otroška srca se morajo prepojit z vero; vera mora nato v njih rasti, kakor raste spoznanje.

Pri katoliški akciji je treba poudariti ne samo žrtev dela, ampak — kakor pravi kardinal Gasparri — tudi "žrtev discipline, ki drži vsakega na svojem mestu; dobrohotne, trdne, zaupljive, otroške discipline, polne udanosti do tistega, ki mora dajati smernice. Ne smemo iti na levo, če je bilo ukazano na desno in narobe. Nič ni na svetu bolj pametnega kakor pokorščina; kajti kdor je pokoren, ta je vse storil, kar zahteva od njega krščanska razsodnost in ima pravico do polnega priznanja."

Kakšno pa je razmerje med katoliško akcijo in med katoliškimi organizacijami? Gotovo je, da morajo katoliške organizacije prve služiti vzvišenim idealom katoliške akcije. Katoliška akcija pač nima namena odpraviti te organizacije in na mestu njih osnovati kako novo organizacijo. Katoliška akcija se v smislu svojih načel prilagodi posameznim organizacijam. Dala bo v prvi vrsti organizacijam apostolskega duha, praktično bo vzgajala njene člane za laični apostolat. Tako bodo postale organizacije prava avantgarda katoliške akcije, samo treba jim je vdihniti več apostolskega duha. Lepo pravi kardinal Faulhaber: "V prejšnjih desetletjih je bilo geslo: Socialno delo. Danes se pa glasi geslo: Apostolsko delo!"

Velike so torej ideje katoliške akcije: vrniti modernemu poganskemu svetu zopet pravi krščanski značaj. V dosego tega cilja pa se moramo truditi vsi verniki v globoki udanosti do sv. očeta in njegovih navodil in v neomajljivem zaupanju na božjo Previdnost.

Pozabljen amulet.

Rev. Bernard Ambrožič, O.F.M.

VI. (Dalje)

Kje mu torej prekrižati pot?

Kmalu je v mislih našla zaključek.

"V tisto društvo ali klub bom vstopila," si je rekla na tistem. Socijalistka sem prav lahko po vsem svojem življenju. Še revolucionarka bi bila lahko, celo anarhistka, sploh vse, kar pravijo, da ni prav. Kaj me briga, kako drugi sodijo o tem, kaj je prav in kaj ni, ko pa gre meni vse narobe na svetu!"

Neki večer je opazila, da je Viktor obstal z avtomobilom pred hišo. Pustil ga je na cesti. To je bilo znamenje, da se kmalu zopet odpelje. Brž je pozvala avtotaks in čakala. Res se je Viktor prav kmalu odpeljal in Dora je ukazala slediti njegovega avtomobilu.

Obstali so pred srednje velikim poslopjem. Plačala je voznika in pričela proučevati okolico.

Nad stranskim vhodom v poslopje je bil napis v angleškem jeziku: Delavski Dom. Skozi tista vrata je bil Viktor izginil. Dora se ni mnogo pomišljala, kar vstopila je. Znamenja so jo vodila navzgor po stopnicah in dospela je na prostoren hodnik. Razni napisi so kazali razne prostore za uporabo organizacije: Velika dvorana, soba za seje, za pevske vaje itd.

Stopala je sem in tja po hodniku. Tako svesta je bila sama sebe, da ji niti enkrat ni močneje udarilo srce. Zavedala se je: če ga tukajle srečam, prav brez zadrege mu pogledam v oko.

Mlad mož je stopil na hodnik. Bistro je pogledala — ni bil Viktor. Pozorno se je ozrl nanjo in čutila je, da mora izreči besedo.

"Oprostite, gospod, tujka sem tu, pa bi se rada seznanila s kom, da bi mi bil odprt vstop v vaš dom in vašo organizacijo."

"Na uslugo, sodružica," je prijazno odgovoril mladi človek. "Saj dovolite, da vas takoj po naših običajih nagovorim. Če želite med nas, je pač jasno, da ste rdeča."

In se je nagajivo smejal.

"To se pravi," je odgovarjala Dora, "bila sem organizirana v New Yorku. Pozneje so me pa ne ljube razmere vrgle iz organizacije. Tu bi rada na novo pristopila."

"Kar za mano, sodružica," je vabil neznanec. "Nocoj nimamo drugega nego vajo za veliko igro, ki jo mislimo postaviti na oder za obletnico našega kluba. Vstopite v dvorano in takoj vas seznanim z igravci."

Vstopila sta. V treh gručah so stali in sedeli v dvorani, prelistavali svoje vloge in se pogovarjali,

čakajoč nastopa. V eni gruči so bile skoraj same ženske, med njimi nekaj prav mladih deklet. Vsi pogovori so bili le v angleškem jeziku.

Neznanec je pozval gručo, naj sprejmejo medse novodošlo sodružico in se seznani z njo. Prijazno so ji stiskale roke in si skušale zapomniti njeno ime.

Tudi moškim jo je predstavil. Viktor je sedel sam zase malo v stran od drugih in globoko zatopljen v papir hitel študirati vlogo. Dvignil se je, stisnil Dori roko in se nalahno priklonil. Dalje se ni menil zanjo.

Dora ni bila tako brezbrizna. Pritisk njegove roke ji je šel skozi živce kot električna iskra. Nekaj ji je govorilo v srcu: sedaj sem te vjela in ne uideš mi več.

Skoraj divje se je dvignilo v njej, toda le za hip. Potlačila je in nihče ni mogel opaziti, da se nekaj posebnega godi v notranjosti sodružice Mary Link...

Pričeli so z vajo in le nekaj žensk je obsedelo še za nekaj časa z Doro v dvorani.

Igra pa je bila: "Tragedija ljubezni."

William postane nezvest svoji izvoljenki Lilly in se poroči s Klaro. Toda zapuščeno dekle ne miruje in si kmalu zopet pridobi njegovo naklonjenost. William misli resno, Lilly snuje le maščevanje. Klari obnovljene prejšnje zveze ne ostanejo prikrite. Domišlja si seveda, da Lilly zares zapeljuje Williama. Tudi ona snuje maščevanje. Po dolgih spletkah ustrelili Lilly Williama, Klara pa Lilly. Ko pa zve, da je Lilly ustrelila Williama, končno še sebi požene kroglo v srce...

Taka je bila igra in Viktor je igral glavno vlogo — Williama.

Dora je bila prečudno presunjena. Zdelo se ji je, da gleda, kako se usoda igra z ljudmi, da se jim potem od daleč posmehuje...

Kako se je Viktor poglabljal v vlogo! Res, naravnost mojstersko igra. Bog ve, ali ga "William" spominja — Viktorjeve nezvestobe?...

In še je mislila Dora: Kako čuden slučaj! Zakaj morajo ravno sedajle igrati to igro, ko je ona prišla na obisk? Zakaj mora Viktor igrati ravno to vlogo? Usoda, kako nevedni otroci smo v tvojih rokah!

Viktor pa igra in igra. Skoraj vse besedilo vloge mu je že v glavi, dočim se ostali igravci še lovijo za vsakim stavkom.

Bolj ko je izklesaval pravo življenjsko podobo iz svoje vloge, bolj je Dori v srcu kljuvalo. Zopet enkrat ga je z vso dušo — zasovražila.

Pred koncem vaje je odšla. Domenili so se bili, da bo na prihodnji seji sprejeta. Ob poslavljanju je stopila tudi k Viktorju in mu segla v roko. Onga pretresa električne iskre ni več začutila. Pogledala mu je globoko v oko in mu rekla na tihem:

Oj, Doberdob!

Vigilans:

(Konec)

Pa od Soče Gregorčičeve vseskozi do današnjega dne, koliko Bog? Človek zre v to peklenko skalovje, ki je ščitilo v notranjosti tisoče živih ljudi, ki sedaj še krije v sebi tisoče mrtvih. Gre naprej do Mirna, skozi Gorico na St. Gabriel, blodi pod Sv. Katarino, ki v svojem osrčju skriva še cele čete opremljenih, na boj pripravljenih mož, ki jih je v zdaj nedostopni duplini zastrupil otrovni plin, plazeč se liki ostudni krastači do njih. Človek misli nehote na vojsko kralja Matjaža, ki v gori Peci spi. Žal, da ti borci nikoli več ne bodo vstali, čeprav sede v teh kavernah, kakor so jih že solkanski otroci našli ob kamenitih čokih, stebričih, in drže še v rokah igralne karte — in izpačenih, v smrtnem boju konvulzivno se zvijočih ustnic se oprijemlje še fajfa ali cigaretni ustnik. To je vojska kralja Matjaža, vojska okostnjakov, vojska fantomov tam ob zeleno-modri Soči, tej naši reki, ki je pozabila na Gregorčičev ukaz in sedaj le še poje pešem uspavanko.

"Planin ti naših bajna vila,
to pesem padlim bratom poj:
šepeči jim, da spet se združ'no,
ko tu preneha strasti boj."

Povsod sama žalost in jok in tarnanje ter vzdihovanje: Niti toliko nimamo več, da bi zanetili ogenj na ognjišču. Še sirka za polento primanjkuje. Ponosna gospodarstva v cvetočih Brdih, stoletne kmetije v paradizu vipavskem bodo kmalu last nenasitnih laških grofov in baronov. Še hujši so kot kobilice. Gremo na pot, a kam? Povsod uboštvo, povsod se branijo beguncev. Ko človek to sliši in premišljuje, mu stopi nehote pred oči svetopisemski Faraon, ki je hotel docela iztrebiti iz Egipta izraelsko ljudstvo. Šikano nad šikano, istotako mogočnjaki Italije. Nazadnje najstrašnejše: vsak otrok moškega spola, ki se rodi pri Izraelcih, bodi vržen v reko Nil. Hotel je mogočnjak nastaviti sekiro v najgloblji korenino. Tako bo moral "duce" dati v ubogem Primorju še ta ukaz: vsako dete moškega spola, ki se narodi pri Slovencih, naj se utopi v Soči ali v Jadranskem morju. Še to in faraon bi bil dosežen. In vendar! Iz male neznanke košarice je priplulo odrešenje Izraelu in tudi v Primorju meglejo božji mlini prav počasi, ampak "za gvišno". Pri tem glejmo, da mi sami, ko stokamo za vsako dušo slovensko, ki se vtopi v morju tujinstva, ne bomo v umazanih valovih modernega močvirja utapljali pred časom in še predno zagleda luč sveta, ubogo slovensko deco, da jih mi sami ne bomo metali v morje sladostrastja in pa v Nil modernih nazorov, ki velevali očetom in materam, da otroci niso žegen božji, marveč balast, ovira za "vitko linijo" in sploh nebodijihtraba. Drugače nimamo prav nič pravice pritoževati se zoper tuje nasilje. Z Bogom Kras, z Bogom Doberdob, z Bogom, fantič slovenski, pelin, roža, cvetje grenko... Še pojo mamice primorske in dekleta goriška, skrivaj za ognjišči, kjer ni ovaduhov, kjer ni tajnih izdajic:

"Oj, Doberdob, slovenskih fantov grob!
Fantič, sto zvezd zlatih ti zasije,
cvetje iz srca ti vzklije,
pesem te zaziblje v mile sanje,
kjer utihne jok in vzdihovanje."

Vse bi vas dvignil skupaj iz težkih grobov in lepo položil na črni katafalk in najboljši možje bi vas nesli v sijajnem sprevodu sredi Slovenije, kam v skupen grob. In predno bi vas položili v zemljo, blagoslovljeno, in z dehtečim kadilom pokajeno, bi vas trikrat povzdignili proti nebu in ta trikratni dvig bi pomenil 1. priznanje za težko izpolnjeno dolžnost napram narodu

"Človek, nocoj je sklenjeno! Moje maščevanje ti ne odide!"

Odšla je. Zdelo se ji je, da je trdna in samorasla kot hrast na gori, ki zajema življenjskih moči iz samemu sebi ustvarjenih korenin.

svojemu v kruti bojni vihri, 2. pečat prestanega mučeništva na bojnih poljanah, in se v tretje: siavo in cast in odpočitek, ki ste si ga pridobili pri Gospodu vojnih trum. To bi bilo povzdigovanje mrtvih junakov, ki so zrtvovali najdražje. — Ko sem korakal naprej od Mirna proti Gorici, sem srečaval razne ljudi, domače, tuje, agentov kar mrgoli. Jih je na stotine, in srepo, mrko zro tujca. Ljudstvo samo je plano, nezaupljivo. Zvečer je na vasi kot v grobu. Ni petja, ni sal, nič vasovanja.

Pa še to neizmerno boli nesrečno ljudstvo, tam preko, da nekateri, ki so prišli v Slovenijo in sploh v našo državo, nečast delajo primorskemu imenu in se tako obnašajo, da polagoma prihaja ponekod med ljudstvo v Sloveniji mnenje: ali more priti iz Primorskega kaj dobrega? To jih neizrečno boli in povdarjajo povsod: "Le povejte, da najboljši vztrajamo še zdaj, ko bi vi že zdavnaj obupali, in še bomo vztrajali." So kot brodolomci, ki so se po strašnem morskem orkanu rešili na ledeni plošči, ki plove po morju in vsak dan je manjša in manjša. Kos za kosom se drobi proč. Strašne razpoke se kažejo pod nogami nesrečnikov. Čedalje huje tuli morska vihra. Vedno hujši valovi jih zalivajo. In ti ubogi brodolomci venomer in neprestano pošiljajo z edino preostalim aparatom v svet svoj pretresljivi "S O S", "Rešite naše duše!" — naše domove, rešite otroke naše, rešite zemljo od pamtveka slovensko. Ne z mečem, ne z ognjem bojnih požarov, ker sicer se zapali vsa Evropa, in ves svet se požene v samomor tak, da bodo zvezde strmeč padale z neba, marveč s smotrenim delom doma in v lastni državi. Uredite svoje razprapane razmere, ves nepotreben luksuz starega koledarja, cirilice itd. vrzite v ropotarnico, kot so naredili ravno isto celo Turki, in ljubite se naprej med seboj, da boste znali ljubiti tudi nas. Bratje, šestdeseta minuta dvanajste ure bije! Bodite trezni! Izključeno je, da bi v Italiji kjerkoli se kaj takega dogodilo, kot nekje pri nas v Jugoslaviji, kjer se je na neki svatbi pojedlo nič manj kot: 20 pitanih svinj, 30 pujskov, 8 telet, 4 krave, 400 kokoši, 200 gosi, 200 puranov; popilo 20 hl vina in 2 hl žganja ter vrh tega pojedlo še cele gore močnatih jedi. Pa pravijo nekateri, da se jim v tej državi tako slabo godi, da jim ni živeti. Naj bodo naše družine polne cvetoče dece, ki se ne sme vtopiti v umazani reki poltenosti, marveč naj se vzgaja za domovino, za nas, za Boga. Sami sebe prerodite in mi bomo prerodeni po vas. Pa še nekaj! Neprenehoma pišite, agitirajte za nas pri mogočnih državah sveta! Poročajte v francoskem in angleškem jeziku o naših nasilstvih. Naj svet zve, da na Krasu in ob morju leži v težki agoniji narod, ki najmanj toliko vreden, da ga kultura in civilizacija otme smrti kot umirajoča indijanska plemena ali pa celo zadnje ostanke bizonov, ki jih rešujejo v krasnih naravnih parkih. Pošiljajte ta memento v svet, — umirajoči, toneči, gineči kličemo: "V imenu križa, ne pa sekir in palic, usmiljenje!"

Utrgal sem si za spomin vršiček rožmarina in ga povil s pelinom in brinjem ter se podal v hudem snežnem metežu na postajo. V Divači smo obtičali in prečepeli v snegu, burji in mrazu 25 ur. Laški fašizem ni kos snegu in kraški burji ter tudi ne bo kos nalogi, ki si jo je dal: da potuji naš rod. Kajti nad njim čuva civilizacija, kultura, Evropa, cel svet in pravični Bog. Naš brzec, ki je obtičal v snegu, ki bi lahko, kot so stari železničarji pripovedovali, bil spravljen s proge tekom par ur, smo prekrstili v "Treno lampo del Carso redento — vlak blisk odrešenega Krasa", in Divača se bo odslej zvala "Villa aria buiona" — mesto dobrega zraka. Po raznih smešnih in resnotežkih slučajih smo preko Postojne prispeli v deželo svobode in vstajajoče zlate zarje, v našo mило Jugoslavijo.

Francišek in Evharistija.

Rev. Odilo Hajnšek, O.F.M.

(Konec.)

PRESVETA Evharistija je bila tudi duša Franciškevega apostolskega delovanja. O presv. Zakramentu je najrajše pridigal, to je bil najljubši predmet njegovih govorov. O Telesu Gospodovem je tudi najrajše pisal. Ohranjenih nam je osem njegovih pisem in večina jih govori o presv. Evharistiji.

Francišek si je prizadeval pri vsaki priliki povdarjati narodu, vladarjem, duhovnikom in lastnim bratom, da jim zareže globoko v srce sveto resnico, ki je njemu pretresla kri in mozeg. "Na tem svetu

visi od te nevere ali vere in ljubezni do presv. Evharistije.

Viteška ljubezen Franciškova do Kralja kraljev živo odseva v njegovem pismu vladarjem sveta: "Vsak plemenit človek," pravi, "je pozvan v službo Kneza knezov, Gospodarja nad vojskami, tako tudi kralji in cesarji, da bodo božji vitezi! Ta Kralj, ta vrhovni Gospodar je naš Gospod Jezus Kristus v presv. Zakramentu. In ravno zemeljski velikaši so dolžni na poseben način gojiti pobožnost do te najsvetejše skrivnosti ter jo razširjati med svojimi podložniki." Zato jim piše dalje: "Prosim vas z vso

Franciškanska
ulica

na ameriških
Brezjah.

ne vidim nič telesnega od Sinu božjega, kakor njegovo presveto Telo in Kri."

V svoji poslanici, ki jo naslovi na vse vernike, razlaga dogmatično resnico o presveti Evharistiji in njen pomen za praktično krščansko življenje na pretresljiv način. S to poslanico hoče napraviti Evharistijo za srce krščanstva, kar je in mora biti tudi v resnici! Kakor so apostoli priznavali in živo verovali v Kristusovo božanstvo, tako tudi mi izpovedujemo in živo verujemo v njegovo Božanstvo v presv. Evharistiji. Kakor so ljudje ob času Kristusovega bivanja na zemlji dobivali večno življenje ali obsodbo z vero v njegovo Božanstvo, ali z nevero, tako tudi naše večno življenje ali večna poguba za-

ponižnostjo, kolikor morem, da ne pozabite Gospoda radi skrbi in prizadevanja tega sveta in da ne odstopite nikdar od njegovih zapovedi, ker so vsi s prokletstvom obloženi, ki Nanj pozabijo in odstopijo od njegovih zapovedi — tudi Gospod bo nanje pozabil."

"Zato vam svetujem, moji gospodje, z vso resnostjo, da vržete od sebe prizadevanje in skrb in da Telo in Kri našega Gospoda Jezusa Kristusa radi prejemajte v njegov spomin! In prizadevajte si, da vam poverjeni narod Gospodu izkazuje vso čast! Vsaki večer razglasite po glasnem klicarju ali na kak drugi način, da daje ves narod Bogu čast in hvalo! Ako pa tega ne boste storili, vedite, da boste

morali pred Gospodom Bogom, vašim Jezusom Kristusom, račun polagati na dan plačila."

Torej: v Kristusa verovati in Kristusu služiti, ga spoštovati in prejemati, se pravi verovati v Evharistijo. Evharistija mora vladati vse naše javno in zasebno življenje! Okoli evharističnega trona se morajo zbirati vsi: kakor narodi, tako tudi vladarji. To je cent. značenje in umevanje presv. Evharistije.

O, tisoč vezi je priklepalo Frančiškovo srce na Zveličarja v tabernakelju. Kadarkoli je prišel v bližino kake cerkve, je že od daleč pozdravljal Gospoda: Padel je s sobraty na kolena in molil: Molimo Te, Gospod Jezus Kristus, tukaj in po vseh Tvojih cerkvah, ker si s svojim svetim Križem svet odrešil." Ni se mogel Frančišek premagati, da bi šel kdaj mimo cerkve in bi ne imel vsaj kratkega pozdrava za Gospoda.

Znana je Frančiškova velika skrb za čast in lepoto hiše božje, za lepoto hramov evharističnega Boga. Ni se prestrašil dela in truda, kjer je našel zapuščeno stanovanje božje brez okrasja in lepote. Posebno veselje je čutil nad tem, da je krasil in snažil ubožne cerkve. Od miloščine je živel, pa je z milodari v dveh letih popravil tri razpadajoče cerkve.

Ta plamteča, dejanska ljubezen Frančiškova do presv. Zakramenta spada neobhodno k lepi in ljubki sliki asiškega svetnika. Kako velika pa je bila gorečnost, zbranost in pobožnost svetnikova takrat, ko je stopal po svetišču z namenom, da ustavi svoj korak tam pred angelsko mizo! V tem bi ga zlasti morali vsi posnemati!

O, resnično, velika je ta-le misel: Vsemogočnega, vsevečnega, vsesvetega Boga-vladarja neba sinjih višav in zemlje širnih nižav, Stvarnika in Odrešenika hočemo prejeti za svojega gosta. S kakšno skrbjo in natančnostjo mu moramo pripraviti bivališče, da ne bo njegovo sveto in čisto oko žaljeno v njem! Čisto, očiščeno mora biti svetišče našega srca, da si upamo postaviti Gospoda najčistejšega na prestol našega srca.

Sv. oče Frančišek je bil o tej potrebi iz dna svoje serafinske duše prepričan in zato je zapisal prekrasne besede: "Ako se blažena Devica Marija časti, kar se seveda spodobi, ker je nosila Gospoda v svojem presvetem telesu; ako se je sv. Janez Krstnik tresel in si ni upal odvezati jermenov od čevljev Jagnjeta božjega; ako je grob, ki je v njem Gospod Jezus le nekoliko časa ležal, v toliki časti, kako svet in pravičen mora biti šele, kdor se dotika ne več umrljivega Kristusa, temveč takega, ki ima na veke

živeti in ki je že poveličan, v katerega žele angeli gledati. Jako žalostno je in pomilovanja vredna slabost, kadar ga tako pričujočega imamo v svojem srcu, pa skrbimo za kaj drugega na vsem božjem svetu, kakor za svojega Gospoda."

Frančišek zahteva ne samo, da moramo prejemati presv. Zakrament v čisto srce, temveč tudi z veliko častjo in s spoštovanjem, zakaj to ni navadna hrana, to je angelski nebeški kruh, pravo telo Gospoda Zveličarja. Poslušajmo prekrasni odlomek Frančiškovega pisma, naslovljenega v prvi vrsti na brate mašnike in na vse svoje duhovne sinove in hčere vseh časov. "Celega človeka naj navdaja strah, ves svet naj se trese in nebo naj poskakuje, kadar je na oltarju v mašnikovih rokah Kristus, Sin živega Boga. O, čudovita visokost, o strmenja vredna priljudnost, ko se Gospod vesoljnosti, Bog in božji Sin tako ponižuje, da se za naše zveličanje pod majhno podobo kruha skriva. Vidite, otroci moji, ponižnost božjo in izlite pred njim svoja srca! Ponižajte se, da bo Gospod povišal tudi vas! Ničesar torej od samega sebe ne pridržujte zase, da nas cele sprejme on, ki se nam celega daje." Kako pri srčne, priproste so te besede sv. Frančiška, pa morajo zadovoljiti tudi največjega učenjaka!

Da, tudi mi ne smemo nikdar pozabiti, kako velik čudež ljubezni božje je presv. Zakrament oltarja! Nastopajmo torej vedno z največjim spoštovanjem in s preveliko častjo pot k angelski mizi!

Ali ne bomo pri dragoceni nebeški pojedinji pozabili na neznatno, lažnjivo zemeljsko veselje, na vse trpljenje in skrbi, ko slavi nebeški Kralj slovesen vhod v naše izmučeno srce!?

Frančišek je pozabil na ves svet, ko je imel v svojem srcu Stvarnika sveta. In ko se je njegova duša napila serafinske ljubezni, ko se je njegovo srce odpočilo na božjem presvetem Srcu — takrat je začel peti žalostinko nad premalo ljubljeno ono ljubeznijo, ki jo je Gospod zapustil kot večno znamenje svojega trpljenja in svoje smrti. In ta ljubezen ni ljubljena, ah, ta evharistična ljubezen ni ljubljena!

Frančišek pa je ljubil to premalo ljubljeno Ljubezen in ni bilo treba kakih posebnih zunanjih mikov — srce samo ga je nevzdržno vleklo in priklepalo s tisoč vezmi na tabernakelj. Sv. Bonaventura pravi o njemu: Mozeg Frančiškovih kosti je kar žarel v ljubezenskem žaru do najsvetejšega Zakramenta. — Ljubezen ni ljubljena — toži sv. Frančišek, mi vsi pa skrbimo za to, da bo svet to božjo Ljubezen zopet vzljubil!

"Črtica o Karmelu" in še marsikaj drugega je moralo ta mesec izostati. Toplo se priporočam sotrudnikom in zlasti še poročevalcem naj mi pošljejo prispevkov za prihodnji koledar, ki bo združen s Spominsko knjigo vseslov. kat. shoda v Lemontu. Govornike na shodu prosim, da mi dajo pravočasno svoje govore na razpolago.

Iz našega ofisa.

ZAHVALE.

Iz srca se zahvaljujem Mariji Pomagaj, Srcu Jezusovemu in sv. Tereziji za uslišano prošnjo. Iz hvalečnosti Vam pošiljam \$3.00 za svete maše.

Anastazija Ray, Porter, Ind.

Iskreno se zahvaljujem Mariji Pomagaj, sv. Jožefu in sv. Tereziji za zopetno zdravje moje hčerke. Bila je nevarno bolna in na njih priprošnje je zopet popolnoma ozdravela. Priloženo pošiljam mali dar. S tem izpolnujem svojo obljubo.

Mrs. M. Puncar, Joliet, Ill.

Zahvaljujem se Mariji Kraljici majnika in sv. Tereziji Deteta Jezusa za uslišano prošnjo. Sin je bil nevarno bolan, a ko sem ga priporočila nebeškim priprošnjicam, je zopet popolnoma okreval. Priložen je mali dar v podporo lista.

Š. K., Minn.

Javno se zahvaljujem Materi božji za uslišano prošnjo. Sesterni sin je imel božjastno bolezen, ki je navadno v takem slučaju le težko ozdravljiva. Z zaupanjem sem ga priporočila nebeški Materi in ne zastoj. Danes je zopet zdrav in v pomoč svojim starišem.

K. Š., Ely, Minn.

V pobožno molitev priporočamo umrlo dosmrtno naročnico Marijo Trobec, Rice, Minn.

Darovi za cerkev:

Frank Junc, v zahvalo za uslišano prošnjo \$5, Frank Gorenc, v zahvalo za uslišano prošnjo \$5, družina Leo Mladič (za molitve) \$5, Mrs. Johana Muster je darovala krasni altarni prt.

Najlepše se zahvaljujemo Miss Ani Ahačič, ki nam je pomagala par tednov čistiti farmo, kakor tudi Mrs. Magdaleni Brišar.

Šmarnični dar in lučke pri Mariji Pomagaj:

Peter & Mary Prah \$1.50, Mary Perše \$1, Mihael Kočevar \$2, John Gerjal \$2, Mary Markovich \$1, Karol Kovacich

50c, Josephine Bučinel 50c, Anna Tushak \$1, Jennie Petkovshek \$1, Mrs. M. Habjan \$1, Lucija Gregorčič \$2, Josephine Cayner \$1, Mary Pornarth \$5, Mary Jazbec \$5, Francis Burgar 50c, Veronika Rupe \$1, Anna Majerle 50c, Franc Zupanc \$1, Antonia Furlan \$1, Francis Kalcich 25c, Alojzija Hudak \$1, Maggie Morgall 50c, J. Lužar \$1, Ursula Babich \$1.20, Mrs. J. Shumer \$1, Marjeta Rupar \$1, Anton Kranjec \$2, Mrs. J. Kastelic \$1, Joseph Zupancich \$5, M. Košiček \$1, Mrs. F. Tomsich \$1, Katinka Peternel \$1, Jakob Zabukovec \$2, Anton Soddec \$1, Mrs. Fr. Peterka \$1, Mary Pogachnik \$1, Ivana Kirn \$3, Mary Ahlin \$1, Frances Dernovšek \$1, M. Prasen \$1, F. Raitzi \$2, Julia Mencin \$2, Mary Rozner \$5, Frank Kenik \$4, Frank Stokar \$1, Mary Kremesec \$1, Mary Zidar \$1, Marjeta Svete \$1, F. Koss \$1, Anna Zorman \$2, Mrs. Bozick \$1, Ludwig Hoge \$1, Agnes Kos \$2, Mary Janzel \$1, Amalija Cenjuga \$1, Rosie Možina \$1, Johana Kastelic \$3.30, Družina Ritlop \$1, John Kavash \$1, Veronika Rojko 35c, F. G. Gregorich \$2, Stefanija Znidarsich 50c, Frances Levstik \$5, Anna Schwab 50c, Mary Barle \$2, Martin Murn 50c, Johana Repoš \$1, Frances Remškar \$1, Mary Terhulen \$5, Mary Lebar \$10, Mrs. Joe Blenkush \$7, I. Trunkle \$1, Frances Holst \$1, Anna Perko \$1, Agnes Fugina \$1, Joseph Adamich 10c, Neimenovana La Salle \$6, Mamie Perušek \$1, Mary Bozich \$1, Mary Villar \$2, John Hren \$2, Agnes Petrick \$1, Neimenovan \$2, Mary Mravintz \$1, Frances Tomska \$2, Frances Oražen \$1, Anton, Zaletel 10c, Anna Mišmaš \$1, Anton Strukel \$1, Bilthaver Mary 50c, Agnes Kupšek 50c, Amalija Veranth \$5, Frances Zerovnik \$2, Helen Vuk \$1, Frank Kerlin \$1, K. Fugina \$1, Rosie Možina \$5, Retel Ana \$1, J. Kervin \$2, Augustin Agnes \$1, Anna Koren \$1, Frank Kobal \$5, Mrs. Mary Meteš \$1, Frank Zabukovec \$5, Alojzija Stare \$1.50, Fannie Kosir \$1, Mary Gregorič \$1, Uršula Gorišek \$2, Mary Kužnik \$2, Peter Kočevar 50c, Ne-

imen. \$1, Perovšek Frank \$1, Mary Ivančič \$5, Mary Cesark \$2, F. Kristan \$2, Eva Ponikvar \$2, J. Scharenbrock \$1, M. Simonišek \$2, M. Petelin \$1, M. F. Tomšič \$1, Anton Stiglitz 50c, Margareta Zaletel \$1, Jennie Osenk \$2, Antonia Kapel 50c, F. A. Sedey \$1, Agnes Zokal \$2, Mary Terlep 40c, Agnes Vrančar 50c, Antonia Nemgar \$1, Helen Moren \$3, Math Perme \$1, Mary Gornik \$1, J. Ferjančič \$1, Mary Thomas \$1, A. Stiglitz 50c, družina Meznarič \$1.50, F. Kaušek 50c, Agnes Arko \$1, Johana Kastelic \$1, Mary Kosmerl \$1, Neimen., Milwaukee, 20c, Anna Verbajš \$1, Mary Peternel \$1, Mary Lenarčič \$1, Mary Tomsich \$1, Anotnia Stefancich \$1, Mary Ule \$1, John Gnidica \$1, Andrej Polak \$1, Andrej Zelko \$1, Katinka Setina \$1, Lucija Gregorčich \$1, John Hlebec \$1, J. Percin \$1, J. Rednek \$1, Katarina Pristopec 25c, Mary Globokar \$1, John Slivnik \$5, A. Pozun \$1, Anton Tomazich \$1, John Gregorčich \$5, J. Cverček \$1, John Bergar \$2, Mrs. Zakošek \$2, Anton Prijatelj \$2, Agnes Jordan \$1, Mrs. Ambro \$1, J. Maronick \$1, družina Kocjančič \$1, J. Habjan \$3, Katarina Simonich \$1, K. Simonovich \$1, F. Pirsh \$2, Anna Lumpert 50c, Anna Beličič \$1, Mrs. Jerikovsky 24c, Mary Sredenšek \$2, J. Bradach \$1, Pavlina Košic 50c, Mary Klemenčič 25c, Anton Slovenec (v zahvalo) \$20, Angela Mlakar \$2, Mrs. J. Arch \$2, Helena Ausserer (v zahvalo na čast sv. Tereziji) \$5, Agnes Panic \$1, Helena Ausserer \$1, Frank Visočnik \$1, Frances Kostelic \$1, Mary Gabrošič 50c, Anna Belec \$1, K. Miketich \$1, Alojzija Umek \$1, Mrs. K., Pueblo \$1, Lovrenc Kremžar \$1, Katarina Savnik 25c, Ivana Kočevar \$1, Katarina Cesar \$1, Anna Stefanich \$1, Jakob Brula \$1, J. Kastelic \$1, George Shavor \$1, Mrs. A. Udovich \$1, Mary Završnik \$1, K. Perme \$2, Martin Shifrer \$1, Mary Vidmar \$1, Anna Susman \$1, C. T. \$1, Anna Shute 30c, F. Kvaternik 50c, H. Krauezer 50c, po Rev. Odilo \$2, Anton Vahčič \$1, Frank Sajovic \$1, T. F. Ferk \$2, Mary Zidar 50c, Anton Zagorc \$1, Agnes Mlinar \$1, J. Vesel \$2, Mary Prislant \$1, Antonia Moinža \$2, Mary Salokar 50c, M. Kukar \$2, Apolonia Dolinar 10c, Schuck Agnes \$2, Agnes Zakrajšek \$1, Mary Tomec \$1, John Vencel \$1, Johana Hlad \$1, Mary Kalister \$1, Rosie Koporc \$1, Mary Malnar 50c, Martinčič Julia 50c, Agnes Gređenc 40c, Frances Skul \$1, Johana Kolar 60c, Neimeno. Joliet \$3, M. Kremesec \$2, Mary Kuder \$1, Mary Koren \$1, John Slivar 50c, Anna Zobec \$1, Anna Bandi \$1, Anna Slateničaker \$1, Mary Dovjak \$1, John Golobich \$1, F. Becjan \$1, Mary Vidmar \$1, Doroteja Dornes \$1, J. Gerbeck \$1, Mrs. Zalar \$1, Mary Žagar \$1, Angela Arko 50c, J. Kristofele \$1, Agnes Bratel \$1, J. Cimperman \$2, J. Zabukovec \$1, Jennie Kolenc \$1, Antonia Berus 50c, Mrs. & Mr. Milkovich 50c, Mary Znidarich \$1, Mary Pavlešič \$5, Agnes Xeller \$1, Julia To-

Prvi novinci na ameriških Brezjah.

mažič \$1, J. Rijavec \$1, Zakopčič 20c, Mary Goryup 30c, Katarina Zele 30c, Mary Prčun 10c, Rosie Kuzma 20c, Terezija Zajc 50c, Joseph Rautar \$1, Anna Stimetz \$1, Mrs. Fugina 10c, Mary Slavčič \$1, Frank Ulčar \$1, John Zupancich \$2.50.

Darovi za list Ave Maria:

Mrs. Stuller \$2, Veronika Ruppe \$2 (v zahvalo), Alice Kodich 50c (v zahvalo), Mrs. Fr. Peterka \$2, Amalia Cenjuga 25c, N. Krulac 75c, Frances Zerovnik \$3, Mrs. Leo Mladich \$1, Mary Thomas \$1, Mary Gostič \$2, Mary Lenarcich \$1, Marjeta Sršen \$1, Mary Derčar \$2, Mary Rozman \$1, Mary Rozman \$5 (v zahvalo za uslišano prošnjo), Frank Zagar 50c, Mary Walc \$1, Anna Delak 50c, Josephine Percin \$1.50, K. Pristopec 50c, Frank Sajovic \$2, Ursula Kušar \$1, Mrs. F. Zakošek \$2, Mary Otoničar \$1, Ursula Zobec \$1, Frank Skulj \$1, Mihael Potočnik \$2 (v zahvalo), Mrs. M. Puncar \$1 (v zahvalo), Antonia Hudales \$1, Katie Spreitzer \$2 (v zahvalo), Angela Arko 50c, Josie Cimperman \$1.

Darovi za kolegij:

J. Kolenc \$2, Terezija Zdešar \$1, Mrs. Fiket 20c, John Rink 30c, Joseph Rautar 50c, Agnes Jorda \$3, Mrs. Leo Mladich \$, Anna Chopp \$1, F. Zupanc \$1, Veronika Ruppe \$1.

Člani Apostolata sv. Frančiška so postali:

Frances Deloch \$1, Mary Supanc \$10, Anton Krajner \$10, Mr. & Mrs. M. Pogachnik po 50c, Anna Schwab 50c, Neim. La Salle \$10, Anna Castello 50c, Fr. Kerlin \$1, Katarina Fugina \$10, Louis Retel \$5, Alojzija Stare 50c, po M. Gregorich \$10, Katarina Remec \$10, Mrs. A. Cesark \$1, Mary Tomšič \$5, Mary Berletich 50c, Valentin Ambruse \$1, Lekan J. \$2 (za družino), Mary Vebstar 50c, Martin Kremesec \$10, Neža Notar \$10, Neža Notar \$10, Barbara Globočnik 50c, Terezija Zdešar \$1, Anna Spehar \$10, Katinka Kosmatin \$10, Frančiška Agrež

\$10, Katinka Sime \$10, Mary Koren \$10, Gerbeck Alojzija \$10, Fannie Kermec \$10, Anton Kristofeli \$10, Elizabeth Staudohar \$1, družina F. Skulj \$10, Fr. Paulin \$10.

Za sv. maše so poslali:

Frances Jakse \$1.50, John Zupancich \$3, Mrs. Kocman \$1, P. M. Prah \$1.50, Mary Zore \$2, Anna Majerle \$1, Math Lovšin \$2, Mrs. F. Kvaternik \$1, Frances Kalčič \$1, Mary Hudak \$6, Maggie Morgall \$1, Alice Kodrich \$3, Mrs. F. Peterka \$1, Mary Pogačnik \$3, Veronika Hren \$1, Ivana Kirn \$1, po Mr. Marku Miheliču \$1.50, Mary Kremesec \$1, Mary Miller \$5, Agnes Kos \$2, N. Krulac \$1, Anna Intihar \$1, Mary Božičević \$1, družina Ritlop \$1.50, Frank Merkun \$1, Mary Gorjup \$1, družina Gornik \$1, Mary Gril \$1, Mary Starc \$1, Štefanija Znidaršič \$1.50, Mary Lebar \$8, Ana Chopp \$2, Joseph Adamich \$1, Anna Butkovich \$1, Anton Matkovich \$2, Frances Tomsha \$1, Anton Zaletel \$1.15, Andrew Cejka \$1.50, John Vidergar \$5, Tony Ferk \$1.50, Helen Vuk \$1, Frank Pristov \$1, Rosie Mozina \$5, Karolina Kolar \$1, Mary Kobal \$1.50, Fannie Košir \$1, Mary Tomazich \$3, Sr. M. Laureniana \$1, Ursula Gorišek \$1, Peter Kočevar \$1, Neimen. Cleveland \$1, Mary Cesarek \$1, Frank Slak \$1, Eva Ponikvar \$1, Frank Vraničar \$4, Agnes Vraničar \$1, Frances Terlep \$1.50, Antonija Nemgar \$1, Helen Moren \$1, Mary Gornik \$3, Ant. Stiglitz \$1.50, Steve Jenko \$1, Mary Božičević \$1, Katie Ferkovich \$1, Neim. Milwaukeee \$2, Mary Hribar \$2, Mary Kališ \$2, M. Coik \$1.50, Mary Ule \$1, John Brager \$7, Agnes Jordan \$1, Mary Dolenc \$2, Blaž Močilnik \$1, Joseph Ray \$3, Fannie Pirš \$3, Jerca Peterka \$2, Anna Belčič \$1, John Bostjančič \$1, Josephine Bradač \$1, Frančiška Vrabčič \$1, Mary Kovatch \$1, Pauline Kosic \$1.50, Angela Mlakar \$1, Johana Zalaznik \$2, J. Turnsk \$1, Kate Miketich \$1, Ivana Kočevar \$1, Katarina Cesar \$2, Katarina Savnik \$1, Mary Zore \$2, Mary Vebstar \$1, Katinka Perme \$3, Agnes Zugel

\$1, Mary Vidmar \$1, Martin Kremesec \$12, Anna Mohar \$2, Mrs. F. Kvaternik \$1, M. Klun \$1, Terezija Zajc \$1, Mary Staudohar \$1, Lucija Pekle \$6, Mary Gregorčič \$1, Frank Sajovic \$1, Rose Oven \$1, Neim. iz Clevelanda \$1, Anton Prijatelj \$3, Mary Zidar \$1, Agnes Mlinar \$1, Jerry Lavrich \$1, J. Vesel \$1, Antonija Možina \$3, Mary Barle \$5, Magdalena Bokal \$1, Margaret Kuhar \$2, Barbara Dolinar \$1, Johana Kolar \$1, Mrs. Math Kremesec \$2, Mary Lakota \$2, Mary Koder \$2, Agnes Sebat \$1, Anna Muha \$5, Mary Nartnik \$5, Fannie Muha \$1.50, Mary Pintar \$3, družina Kral \$3, Katie Zabcic \$1, Mary Tomažin \$2, Mary Koren \$3, John Glivar \$1.50, Frank Becjan \$1, Ema Pakiz \$1, J. Schumer \$1, Agnes Ribnikar \$1, Dorothy Dermeš \$1, Mrs. Pangre \$2, Johana Kristofele \$2, Frances Marolt \$5, Cecilija Remec \$2, Josie Cimperman \$1, Jennie Kolenc \$1, Frances Verhovec \$4, Antonija Berus \$2, A. Gorsky \$3, Helena Kluga \$1, Mary Makovec \$5, Mary Vraničar \$1, Terezija Pasič \$1, Mary Kolman \$1, John Hladnik \$6, Mary Pavlešič \$5, Mary Zore \$2, Anna Xeler \$1, Frances Tomsha \$1, Andrew Urbis Sr. \$2, Josephine Pintar \$2, Jakob Rode \$2, Agnes Peterlin \$2, družina Chuchnik \$5.

Tem in vsem našim dobrotnikom naj Gospod Bog povrne z nebeškimi darovi!

NOVE NAROČNIKE SO PONOVO DOBILI:

Mrs. M. Villar 2, Mrs. J. Meglen 3, Rev. Odilo 48, Johana Kolar 2, Marko Mihelič 4, Frank Ulčar 8, Mary Ahlin 1, Joseph Grdina 1.

Rev. Odilo ima 41 novih. Frank Ulčar ima skupno 16 novih. Mrs. A. Okoliš ima 4 nove. Mrs. Anna Tushak 1.

Ali si že dobil kakega novega naročnika? Če še nisi, potrudi se in nam pomagaj pridobivati nove naročnike. Že naprej se ti najlepše zahvaljujemo.

Ivan Baloh:

UGANKA.

Trozložna beseda.

Enozložna beseda.
Ponosno ona se sprehaja,
še rajši z vodo se napaja,
a on pa stopa korenjak,
in piha, hodi kot junak.
Kako obleka njih je lepa,
je bela kakor sneg, kot repa,
in blagor mu, kdor jo dobi,
potem na njej pa sladko spi,
poprej za praznik pojedjo
pečeno njih meso.

Enozložna beseda.
Po mestih res pa tega ni,
na kmetih le je med vasi,
in strop visok je in lesen,
nikdar pa bil še ni steklen,
tam, kjer je dosti vedno žita,
vsa družba je od praha sita,
a ko je pika poka konec,
je polna kašča, poln je lonec.

Enozložna beseda.
Ima le črki samo dve,
beseda mnogo ta pove,
to zemlja je, a draga stvar,
ki več je vredna kot denar,
kdor v njej še najde kaj rudnin,
ta je premožen — bogatin.

Vse tri besede skupaj.
Če ni pri hiši nič dolga,
se že na njej takoj pozna,
vesela njega je družina,
obilna v hlevu je živina,
to po soseski vsakdo ve,
njegove pridne so roke,
naj da mu blagoslov nebo,
zato pa prosí naj gorko.

Gospod

Naši mladini.

OUR GREAT CATHOLIC ALL-SLOVENIAN CONVENTION.

By Albina J. Wahcic.

It is unnecessary to give any detailed explanation or information concerning our all-Slovenian Convention to be held in Lemont, Ill., on the sixth, seventh and eighth of July of this year. The movement which began a year ago is about to be carried out fully. During the past year our Slovenian newspapers and periodicals have continuously written and referred to this event. It is indeed a big event, bigger than anything our nation has ever attempted before in America. Single organizations hold conventions frequently but this is the first time that the entire Slovenian populace living in the United States is to convene in one and the same place, at one and the same time.

Is this Convention of any significance? Indeed, it is of great significance, and the more enthusiastic and cooperative our people are in this undertaking, the greater will be its significance. To unite more closely our Slovenian and American principles under the banner of the holy Catholic Church, is not a trivial purpose. Our nation is really and truly a nation; our language is a thing of beauty; the many excellent qualities which is our heirloom may well make us proud to be named Slovenians. But we cannot expect other nationalities in America to know who we are and what we are, or even to know of our existence unless we ourselves tell them. What can give a better opportunity to do this than this great convention. Interested onlookers will certainly see us there. They will no longer be justified in saying as has been said by one individual: "Who are the Slovenians and where do they come from? There are not many of them in this country, are there? At least, I never heard much about them."

Everyone has been working very diligently to make the days of the sixth, seventh and eighth of July, 1929, memorable in the annals of American-Slovenian history. In this endeavor the Slovenian

youth has by no means the least part, in fact, we are above all important, for we are to carry on the traditions of the past. How can we do this except by giving freely our moral as well as our physical support; by showing that our interest is alive. Remember, national traits cannot be eradicated, each nation's qualities are peculiar unto herself. We are American-Slovenians and nothing can make us anything else. Let us not only give as much publicity as possible to the convention, let us also do our best to be present there. Mere idle curiosity will not be of much benefit to us, but if we do not lose sight of the great purpose for which our Slovenian Catholic leaders called this convention, it will be easy for us to set up any number of individual aims for attending. On returning we shall carry back home with us many definite resolutions.

The speakers, we may rest assured, will be the finest. They will be practical in their enthusiastic discourse and above all they will be interesting in presenting their ideas. Each Slovenian boy and girl, young man and young lady will find something that he can apply to his particular sphere.

No other nationality forgets the country from which her predecessors came, let us not forget ours.

OFFICIAL PROGRAM.

**First Slovenian Catholic Congress in America.
Lemont, Ill., July 6-7-8, 1929.**

SATURDAY, JULY 6, OFFICIAL OPENING

8:30 p. m. A procession with lighted candles will be formed in Lemont at twilight in front of the church, and the line of march will stretch up to the hill where the lake is situated.

Sermon: Rev. Odilo Hajnšek, O.F.M.

Subject: The Blessed Virgin Mary.

Immediately following will be Benediction with the Blessed Sacrament (Dean Šavs).

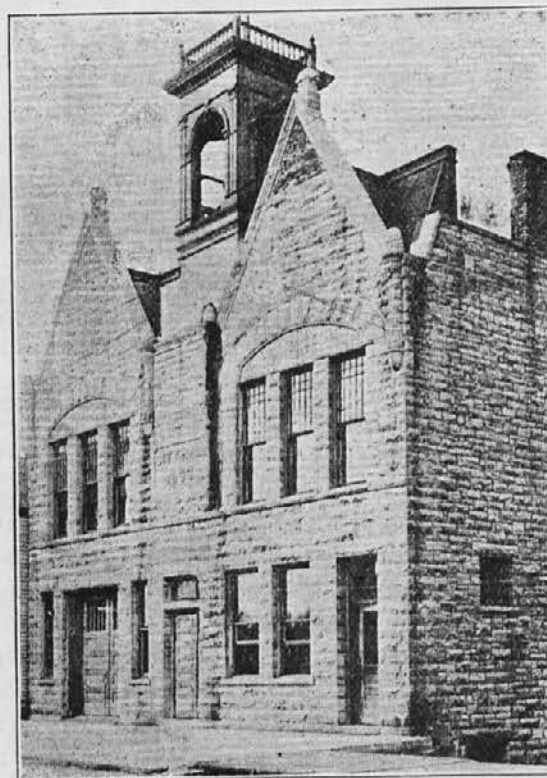
Shortly after a large bonfire will be made atop of the hill, at which time there will be singing. Later in the evening confessions will be heard.

At approximately the same time the Orel Academy from Cleveland, Ohio will stage a performance in the Bohemian-American Hall in Chicago, 1440 West 18th Str.

SUNDAY, JULY 7

- Masses will be said in the following three places: Chicago, Joliet and Lemont.
- Chicago**
7:30 a. m. Mass will be celebrated in St. Stephen's
Sermon: Rev. Bernard Ambrožič, O.F.M.
Subject: The Catholic Press.
- Joliet**
9:30 a. m. The K. S. K. Union will parade before the
Solemn High Mass. Before the Mass
commences Rev. Cyril Zupan, O.S.B., the
first Spiritual Director of the K.S.K. Union,
will deliver a sermon commemorating the
thirty-fifth jubilee of this union.
- Lemont**
(St. Mary's)
At Lemont, the center of the Congress,
masses will be celebrated at intervals of one-
half hour from early in the morning until ten
o'clock.
- 10:00 a. m. A solemn High Mass will be celebrated on
the hill. Music by St. Stephen's Choir of Chi-
cago.
Celebrant: Rev. Rev. Msgr. A. Ogulin.
Sermon: Rev. Dr. Hugo Bren, O.F.M.
Subject: Ideals of Sts. Cyril and Methodius.
After this solemn High Mass another low
Mass will follow.
- 12:30 p. m. Preparation for a public procession.
1:00 p. m. Formation of public procession to start from
the hill in the rear of the monastery and
joining in front of the church it will continue
to the top of the hill near the lake. This
procession will be led by three banner-car-
riers; the American Flag in the center, the
Papal Flag on the right, and the Slovenian
Flag on the left. Moving pictures will be
taken of the entire Procession. The follow-
ing order is to be observed in the procession:
settlements will be arranged according to
their respective states and will file in alpha-
betical order. Each settlement should have a
banner with the name of the city that it re-
presents. On the wide road leading to the top
of the hill the individual settlements will
spread a double file, and immediately follow-
ing will be the other settlements. The
banner carriers will take their places on the
edge of the road. Through the center of this
double file will march the extraordinary
figures of the Catholic Congress, namely the
Orels, those dressed in the National dress
etc., including the Supreme Officers of the
Catholic Unions, and the various delegates
representing the Church and States.
- 2:00 p. m. Singing of American and Yugoslav National
Anthems.
Formal Welcome and Installation of the
Chairman, Rev. J. J. Oman, by the Very Rev.
Benignus Snoy, O.F.M.
Address: Rt. Rev. B. J. Sheil, D. D.
Address: Governor Emmerson, Gov. of Ill.
Address: Mayor Keough, Mayor of Lemont.
Address: United States Senator Deneen.
Address: Dr. L. Pitamic, Ambassador of
Yugoslavia.
Address: Congressman Frank R. Reed.
Address: Senator Richard J. Barr of Illinois.
Address: General Consul Janković.
Address: Mayor George F. Schring, Mayor
of Joliet.
Address: Rev. M. Mažir, Army Chaplain of
the United States Army.
- 3:00 p. m. Singing of Official Hymn of the Slovenian
Catholic Congress, "Povsod Boga".
Sermon: Rev. Odilo Hajnšek, O.F.M.
Subject: The meaning of the All-Slovenian
Catholic Congress.

- Second verse of the official hymn is sung.
- 3:30 p. m. Address: Rev. Father Cverčko, O.M.C. to the
young element.
Subject: Jubilee of the K. S. K. J. Union and
the Catholic Congress.
- 3:45 p. m. Cleveland Orels will stage a performance.
Address: Rev. Father Jager, director of the
Orels.
- 4:00 p. m. Baseball game on special ground. K.S.K.J.
team of Chicago, vz K.S.K.J. team of Joliet.
In the meantime the following addresses will
be delivered:
Address: Prof. Seliškar Ph. D. of St. Paul,
Minn.
Subject: Catholic Education.
Address: Doctor Seliškar, M.D., of Cleve-
land, Ohio.
Subject: Health in the family.
Address: Dean Šavs, of Shakopee, Minn.
Subject: Catholic Organizations.
Address: Mr. Plemelj of Rock Springs, Wyo.
Subject: Labor and Faith.

The Village Hall, Lemont, Ill.

- Address: Rev. Father Trunk.
Subject: Important events in the history of
the Slovenes in America.
At certain intervals groups of singers will
sing.
- 6:00 p. m. Reading of resolutions, both in the Slovenian
and English languages, followed by address-
es from delegates of other Slav nations.
- 7:00 p. m. Closing Sermon: Rev. Dr. Hugo Bren, OFM.
Subject: What the Blessed Virgin Mary at
Brezje in Europe requested me to tell you
to-day?
Followed immediately by Benediction and
singing of Te Deum.
This will close the general meeting of the
day. Supper will be served and then all will
spend the rest of the time at recreation in
the open. Two popular bands will entertain.

MONDAY, JULY 8.

- 8:00 a. m. Discourse: Dean Šavs.
Subject: Church and Beneficial Societies.—
Debate.
- 9:00 a. m. Discourse: Rev. Bernard Ambrožič, O.F.M.
Subject: Cultural Organizations.—Debate.
- 10:00 a. m. Solemn Requiem High Mass for deceased
Slovenes. Assembly of Choir societies and
organists will follow after Mass is celebrated.
Discourse: Mr. Ivan Zorman of Cleveland,
Ohio will address the above assembly.
- 3:00 p. m. Meeting of Priests and lay-people.
Discourse: Very Rev. Benignus Snoy, O.F.M.
Subject: Catholic action among the Slovenes
in the future.
Discourse: Rev. Paul Podbregar, of Joliet.
Subject: Sts. Cyril and Methodius.
Closing discourse: Rev. J. J. Oman.
Subject: Let our youth uphold the ideals of
their forefathers.

NOTE: Daylight-saving time is observed in Chicago,
Standard time in Joliet and Lemont (St. Mary's).

KATOLIŠKI SHOD ZA NAŠO MLADINO.

Rev. Bernard Ambrožič, O.F.M.

LI je sploh upati, da bo naš vseslovenski
katoliški shod imel pomen za našo mla-
dino?

Ali ni morda naš shod zadnji vzklík
ali celo vzdih slovenstva v Ameriki —
preden zatone v večno pozabo? Ali je
naš shod v zgodovini ameriškega slovenstva isto kot
znani zadnji vzplam ugašajoče lučke, preden umre
in pusti za seboj malo dima in ogorelega stenja?

Nočemo igrati vloge prerokov. Nekaj je pa jas-
no nam vsem: Ako mladina ni naša, smo tudi mi do-
igrali. Zavesa bo padla prav kmalu, zakaj zadnje
dejanje gre proti koncu. Ne bo dolgo, ko se bo pi-
salo: Slovenci v Ameriki so **bili** . . .

Ali more naš shod kaj storiti za našo mladino.
da bi ostala vsaj malo naša?

Kar naravnost bo menda shod le malo mogel do-
seči v tem oziru. Res je, da je namenjen tudi mla-
dini in mladina je nanj prav tako vabljen kot sta-
rina. Mladi, ki se bodo shoda osebno udeležili, bo-
do gotovo odnesli svoje dobre vtise in to bo nanje
ugodno vplivalo. Toda kdo ve, koliko naše mladine
bo prišlo osebno v Lemont?

Več se da storiti in upanje je, da se bo storilo,
indirektno ali po ovinkih. Katoliški shod bo morda
dal nove pobude starejšemu rodu, da se bo nekoliko
bolj živo zavedel svoje dolžnosti do mladine. Svoje
človeške, narodne in katoliške dolžnosti.

Ako hočemo vplivati na mladino, nikakor ni do-
volj, da od časa do časa kaj velikega priredimo, ker
bi utegnili dahniti nekoliko slovenskega ponosa tudi
v naše mlade. Je to sicer čisto dobro, ali taki vtisi
se kmalu razblinijo in porazgube, ako nimajo stalne
in vsakdanje opore od drugod.

Bodimo pa širokogrudni in želimo, da bi katoli-
ški shod kaj storil za našo mladino ne samo v narod-
nem, temveč tudi v občečloveškem in katoliško pro-
svetnem oziru. Narodnost je sicer dragocena stvar,
a kaj nam pomaga še tako goreč in navdušen Slo-
venec, če je pa drugače zanikrnež, neizobraženec,
neznačajnež.

Starejši rod se mora torej najprej zavedati svo-
jih **človeških** dolžnosti do mladine.

Tu so v prvi vrsti starši poklicani na novo, krep-
kejšo delo.

Mladini dati boljšo vzgojo in izobrazbo! Mlad
človek potrebuje koga, da ga malo poriva in priga-
nja. Bolj redki so, ki sami od sebe radi hodijo v
šole. Večina komaj čaka, da je prosta šole in si z
delom pridobi zaslužek in — prostost. Pozneje pa
tako mnogi obžalujejo, pa nimajo več moralne moči,
da bi nadomestili, kar je bilo tako lahkomišljeno za-
nemarjeno.

Starši in sploh starejši bi morali previdno in pa-
metno vplivati. Toda le preveč je takih, ki še težje
čakajo, da more otrok iz šole, nego otrok sam. Le
preveč jih je, ki so celo pripravljeni, s ponarejenimi
papirji v rokah goljufati postavbo in spraviti otroka
v službo, preden mu postava to dovoljuje. S takim
ravanjem kažejo, da jim je dolar vse, skrb za res-
nični blagor mladine pa enajsta briga. Bodimo od-
kritosrčni do samih sebe! Prav redki so slučajji, da
bi moralo biti tako. Večina staršev bi — morda z
nekoliko zatajevanjem — lahko ravnala drugače.—
Otrok to kmalu spozna in uvidi, da je denar ali bo-
lje: želja po denarju sveta vladar tudi v hiši in srcu
njegovih staršev.

Tako spoznanje škoduje njegovemu značaju, je
v škodo njegovi vzgoji in mu jemlje veselje do na-
daljnega izobraževanja.

Starejši rod se mora bolj zavedati **narodnih** dolž-
nosti do mladine.

Kaj pomaga, javno pisati in govoriti mladim lju-
dem, da so in naj ostanejo Slovenci in Slovenke, če
se starejši sramujejo tega, kar so, in govorijo z mla-
dimi samo angleški. Dekle in fant prideta domov iz
cerkve, kjer sta slišala slovensko pridigo, prideta
domov iz dvorane, kjer sta videla slovensko igro —
doma pa oče in mati govorita z njima le ali večino-
ma angleško! Zakaj? Sram ju je, da bi otroci mis-
lili: ne znata! Morda bi ju bilo še bolj sram, če bi
vedela, kaj si sin in hči na tistem mislita o tisti angle-
ščini, ki jo brez vsake potrebe vlačita na dan . . .

Prav je in potrebno, da se vsak skuša v tej deželi
čim prej naučiti angleško. Vsakemu ne gre enako
od rok. Kadar je potrebno govoriti angleško, je ne-
spodobno, koga zasmehovati zavoľjo tega, če govori
"polomljeno". Če pa slovenska mati, ki zna angle-
ščino le nekam na pol, vedno in vedno po angleško

govori svojim lastnim otrokom doma med štirimi stenami lastnega stanovanja . . . Naj reče kdo, kar hoče, jaz bi si ne upal odločiti, je li to bolj smešno ali bolj žalostno . . . Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!

Starejši rod se mora bolj zavedati **katoliških** dolžnosti do mladine.

Dajmo razumeti: zgled je vse, beseda malo ali nič. Če starejši od časa do časa iz nemarnosti opuščajo verske dolžnosti, naj ne rečejo nobene besede mladim! Če so katoliški doma, zunaj med svetom pa ne, so že izgubili veljavo! Če so katoliški v cerkvi, doma pa ne, je vse izgubljeno. Če so zjutraj pri obhajilu, zvečer pa pijani, je vse pokopano. Če v cerkvi sučejo rožni venec, doma pa brusijo jezike drug nad drugim, je njihovo katoličanstvo za nič pred Bogom in ljudmi. Če so v cerkvi lepo mirni in tihi drug poleg drugega, doma pa neprestano drug drugemu na potu, da prerivanju ni ne konca ne kraja — hvala za tako katoličanstvo! Zelo prav ravna naša mladina, ako takih zgledov ne posnema.

Dovolj tega! Je podobno zabavljanju, vem. Pa je zdravo. In če bi katoliški shod nam vsem malo več izpraševal, bi storil jako dobro delo.

Toda če je ne bo, pa si jo ob tej priliki sami nekoliko izprašajmo! Stavim, da bo na ta način zelo mnogo narejenega tudi za rešitev mladinskega vprašanja med nami!

PISMA.

514 South Second Street.
Steelton, Pa., May 13, 1929.

Dear Rev. Father:—

It gives me a great pleasure to write you a few lines. As you already know, I have made a second attempt in writing a letter for the Ave Maria. Last week sister assigned us the home-work of writing or composing a poem in memory of Mother's Day. I have tried energetically until it really reached a successful commendment by our teacher, who thought it to be very impressive. Therefore, I decided to have it published in the Ave Maria. It is of considerable length and reads as follows:

MOTHER MINE.

I remain faithfully thine,
For you are more than the world to me,
And always truthful will I be to Thee.

Although a gift to give, I haven't that day,
Surely you will not lead me astray,
For the best gift among all others,
Is a prayer for you dear mother.

You haven't a desire for earthly pleasure,
But for the well-known heavenly treasure,
Which obtains for you the greatest cheer,
And heavenly graces on earth right here.

You are a mother fith for heaven,
For there usually is one from seven,
Who is as kind, good and true,
As the lilies which so fairly grew.

As the years pass by,
You will deeply sigh,
For youth has passed you,
And old age has seized you.

You rface shall be saddened,
With wrinkles amid it was laddened,
And your hair in a color so light,
Shall be glistened with the purest white.

When your eyes in your last moment shall glisten,
Than to your last words I shall strictly listen,
And my heart in severe sadness
Will be weakened with the pain of madness.

Then as your lifeless body is lying,
And I all about you shall be crying,
For you were the one, who loved me so,
And you will be never forgotten, No!

As your soul in heaven rejoices,
And you have been granted your choices,
I say unto thee, to pra yfor me
That I may once rejoice with Thee.

Forget me not my dearest mother,
For you are my best known lover,
I love thee with my heart content,
And pray for thee ,with piety to me sent.

With best regards

Theresa Straus.

St. Peter's School.
Steelton, Pa., May 13, 1929.

Dear Rev. Father:—

This is my first letter to the Ave Maria. I am a pupil of St. Peter's School. I am in the sixth grade at the age of twelve. We are having May devotions. The children are going to Holy Communion every day. On June 26 we are going to have a May Altar in our school room. We are going to hold the twentieth anniversary ,it will last two days. We are going to have graduation at the end of the school.

Very cordially yours,

Mary Rems.

Sheboygan, Wis., 1213 S. 10th St.
May 21, 1929.

Reverend Father:—

I did not communicate with you for a long period. I have many interesting things to relate now.

During the month of March a meeting was held at the Trinity Lutheran School to determine whether a Baseball League for Parochial Schools should be organized. Five schools were represented and two joined later. A schedule was made and the teams swung into action on April 30. Four games were played later and the St. Cyril Methodius team has remained on top o fthe league with five games being won and no defeats. We are practically assured of first place in the league. The winners of the Parochial School League will play the winners of the Public Schools for the City Championship. We are very happy over the downfall o fthe enemy schools.

The St. Cyril Methodius Boy Scout Troop Eleven has been judged the best in Sheboygan a sa result of their winning a con-

test for all troops of the city. Twenty-five dollars was the prize we won. Equipment will be bought with the money.

Mr. William Urban, Principal of the Sheboygan High School, paid us a visit on Tuesday, May 14, 1929. He gave us the High School Examinations one after another. He will be back soon with our marks.

Graduation Day is nearing, until it is only a matter of a few weeks before we will leave it, never more to return. Fourteen pupils will leave for High School, hoping to graduate from there in four years.

The Eighth Grade boys are presenting a three act play entitled, "Trije Snubci". The following boys are in the cast:

Lipe	Henry Fale
Reza, ydova	Joe Barbuch
Špela, hči	Carl Mohar
Vrtacka	Leo Majcen
Lovro	Frank Ribich
Mate	Emil Savrsnik

We hope to make the audience laugh. It is a very comical production.

The girls are learning the play entitled: "Izgubljeni raj". We, boys, hope to beat them.

I remain yours truly,

Emil Savrsnik.

Rothbury, Mich., May 23, 1929.

Dear Rev. Father:—

I am writing a letter for my second time.

Our school was out twenty-seventh of April.

The last day of we had a party.

Now we haven't much to do so I have plenty time to write a letter in Ave Maria.

One thing I like to tell to Slovenian girls to write more letters in Ave Maria so we will try to beat the boys.

I think that the boys are very lazy.

Because I see more letters from Slovenian girls in Ave Maria. Somebody might kick but I don't care for that. Last Sunday, nineteenth of May, we went to Shelby and we found more Slovenian farmers. We sold two Slovenian records of Ave Maria. We had a good dinner at Mr. and Mrs. Paul Gnauc. — They live about three miles west of Shelby. They are good friends. Mrs. Gnauc told us to come again. They have a big cherry orchard so they need help.

This summer we are going to have first Holy Communion and Confirmation at St. Michael's church at Brunswick. Father Leckmen gets three Dominion sisters from Muskegon, they come every Saturday to teach catechism.

I am closing my letter in vas lepo Pozrovim use skupcej.

Mary Snider.

St. Peter's School.
Steelton, Pa., May 13, 1929.

Prečastiti Gospod Urednik:—

Prosim, dovolite mi mali koticek za moj dopis v Ave Maria. Hočem Vam napisati kako se imamo pri sv. Petru v Steeltonu.

Večkrat sem čitala, kako iz drugih naselbin šolarji pišejo, kako se imajo v njih šoli, a od nas le malo. Gotovo mislite, da tukaj v Steeltonu spimo ali celo, da smo že mrtvi, ne nikakor ne, pa še kako lušno se imamo.

Najprvo Vam hočem povedati, da hodim v šolo sv. Petra v šesti razred. Stara sem ednajst let. Imeli so igro na veliki ponedeljek o Kristusovim trpljenju. Imeli smo tudi letos novi božji grob, tako je bil lep, Rev. Bratina so rekli, da kaj tacega še ni videl Steelton.

Sedaj se pa učimo igro za konec šolskega leta. Tudi bode mo imeli na 19tega maja dvajsetletnico odkar obstoji naša župnija, to bo pa nekaj lepega. Šestnajstega junija bode mo pa imeli prvo obhajilo in popoldne sveto birmo.

Zdaj mislim, da bode dovolj dosedaj, se bode mo še večkrat oglasila. — Vas prav lepo pozdravlja

Annie Lovpert, Učenka šestega razreda.

St. Peter's School.
Steelton, Pa., May 13, 1929.

Dragi Gospod Urednik:—

Poprej ko bode prišlo to pismo v javnost, bo že minil me-

sec maj, v katerem častimo našo milo Mater Marijo. Tudi tukaj pri nas v Steeltonu obhajamo vsaki dan Šmarnice Mariji na čast. Naš gospod župnik vsaki dan čitajo Šmarnice iz knjige — po sv. maši imamo pa sv. blagoslov. Mi otroci hodimo vsaki dan k svetemu obhajilu. Prosimo ljubega Jezusa za naše ljube stariše, za našega gospoda župnika, za naše sestre in tudi za Vas častiti gospod Urednik, ko nas tako lepo učite ljubiti Boga in svojega bližnjega. Veliko je še novic v Steeltonu, pa bode moja sestra napisala.

Sedaj Vas pa pristrčno pozdravljam jaz, moja ljuba mama in moj brat Rev. Anthony Bratina.

Magdalen Bratina.

St. Peter's School.
Steelton, Pa., May 13, 1929.

Dragi Urednik:—

Tudi pri nas pri sv. Petru v Steeltonu se je nabralo precej novic. Pripravljamo se za veliki banket za proslavo dvajsetletnice obstanka naše župnije, katero bode mo obhajali na Binkoštno nedeljo. Cela župnija se zanima za ta banket, posebno pa naše mame, katere imajo vse to v rokah. Na Binkoštni ponedeljek imamo pa plesno veselico zvečer, in po dnevu bode mo pa mi šolski otroci imeli svoj banket.

Na 16. junija bode mo imeli pa sv. Birmo, h kateri bom šla tudi jaz in moje dve sestrici.

Na koncu šolskega leta bode mo imeli pa veliko šolsko predstavo.

Sedaj pa nimam družega poročat, samo Vam dam znat, da grem sedaj mesec majnik vsaki dan k sv. obhajilu. Tudi za Vas prosim ljubega Jezusčka in Marijo, da bi bili zdravi in da bi še dolgo nas šolske otroke zbirali na Vaš corner. Sedaj pa sprejmite srčne pozdrave od

Elizabeth Bratina.

St. Peter's School.
Steelton, Pa., May 13, 1929.

Dear Rev. Father:—

This is my first letter I will write to Ave Maria. I am a girl of St. Peter's School. I am in the sixth Grade at the age of twelve. We have May devotion every day in our Parish. We are going to celebrate our twentieth anniversary on May the nineteenth. It is going to last two days. After this celebration we are going to have an entertainment. I am also in a drill. We are going to have holy communion and confirmation on June 16th.

Very cordially yours,

Johanna Dragovan.

Cleveland, O., June 2, 1929.
1222 E. 61st St.

Dear Father:—

This is my first letter to the Ave Maria. I go to St. Vitus School and to Orels. My brothers and sister go too. Our leader is Father Jager. One day he asked me to act in a play on the stage, I said that I'd like to. The name of the play was called "K manici". When I went on the stage I was a bit nervous, but then it wore off and seemed to me as if I was an actress all my life.

When I was 5 years old I went to Europe with my parents, my little brother and sister. We went in Semič na Dolensko. My aunt introduced me to the "Orel's members", and wanted me to join them. There I learned many songs, one was "Pokazimo nožice". At that time I did not know what "Orels" meant, but now I know. It means "Eagles".

In Europe we saw many mountains and hills. Once we came upon some vines, there we sat on the ground and watched the people pick grapes from them. We, too, picked grapes. I remember, too, when my mother took me to "Marija Pomagaj na Brezjah" and from there we went on an old country "voz", ki so konji peljali, in smo prišli do vode, and then we went on a little boat which took us to the middle of the lake where lay an Island which is called in Slovenian "Bleško jezero". We went up the steps to get to the top of a hill, and when we got up there, Oh! what a nice little church was before us. There was a shrine of the Blessed Virgin. Oh! how I wish I could go through what I went through in 1924.

I would have remembered more, but at that time I was too young. I also was in Trieste which was near my father's home.

About that I will write to the Ave Maria next time, if you don't throw my letter in the waste basket.

Yours truly,

Mary Banch, age 10 yrs.

Cleveland, O., 700 E. 159th St.

Dear Father:—

I have been reading many letters of Slovenian boys and girls, so I made up my mind to write one, too.

I am the only girl in our family besides my mother and father. We all go to church on Sundays and other holy days.

I am 12 years old. I go to St. Mary's school. I am in 6th Grade and my teacher's name is Miss M. Krainz. I have not far to go to school, it only takes me 3 min. to walk.

I also go and take piano lessons by the Sisters of Villa Angela. My piano lesson teacher's name is Sister M. Astell. She sure is a fine teacher. I am in the 4th Grade of Music; for my lesson sometimes I have Slovenian pieces as Novomašnik, Sv. Misijon, etc.

I also have "harmonike" which I play on them sometimes, but I do not go and take lesson, because I have to practice on piano. I have many other things to tell you. Father, but I'm afraid you will never get to end. So I'm going to close this letter. — I am your until end,

Marie Brezar.

Prečastiti gospod Urednik:—

Najprej Vam moram povedati, da se je naš dobri Tony Petrina, ko je že bil drugo leto v High School študiral za duhovnika v Atchison preselil na drugi svet. Njegovi starši so jako žalostni. Sedaj je njegova mama silno bolna.

Drugega junija bomo imeli sv. birmo v naši cerkvi. Moja mala sestra Bernice bo tudi šla k sv. birmi. Jaz bi rad, da bi bilo lepo vreme na ta dan, da bi se naši fanti in dekleta prav veselili na ta dan.

Sedmega junija se bo naša šola zaključila in zopet bode čas počitnic. Vsi se že pogovarjamo, kam bo kateri šel čez počitnice. Jaz sem bil lani v Lemontu in sem imel good time. Tudi letos bi rad šel, zato pa hočem biti prav priden in pridno ubogati papata in mamu, da me bosta zopet pustila v Lemont, ker letos bo nekaj posebnega tam ko bodo katoliški Slovenci imeli svoj katoliški shod. Gotovo bodo ljudje prišli tja iz vseh krajev, tudi iz našega Kansasa. Komaj že čakam, da bi videl moje prijatelje na farmi.

Skoraj sem pozabil napisati, da so tudi naš preč. g. škof John Ward umrli 4. 20. 1929. Sedaj že imamo drugega, Rt. Rev. Bishop Francis Johannes.

Sedaj pa še eno storico, ker je ravno Marijin mesec, katero mi je povedala č. s. M. D.:

V nekem kraju na farmi so živeli zelo pobožni farmerji, med njimi sta bila dva ko bi bila rada videla svoje sine duhovnike. Zato sta jih poslala v neko mesto študirati, starši so mislili, da sta sina prav pridna in so pridno skrbeli za nje, ali so se motili. Sina nista bila pridna in nista se hotela učiti, samo po veselicih bi bila rada hodla in denar zapravljala. Nekega večera sta bila zopet nekje v slabi družini, že precej pijana, kar naenkrat eden od njih vstane in reče drugemu, če že hoče iti na stanovanje spat. On je rekel, da še neče iti, tako je prvi šel, a drugi je ostal v slabi družini. Ta ko je prišel na svoje stanovanje čeravno precej pijan, a je vseeno zmolil par češčena Mariji predno se je vlegel spat.

Ko ta dobro zaspi, nekdo močno potrka na vrata, predno se ta zave, že se vrata odpro in v sobo stopi njegov prijatelj silno bled in prestrašen. Prvi ga hoče nekaj vprašati pa on mu ne pusti govoriti, samo reče mu, naj ga poslušajo, on ga zvesto poslušajo. In grozno, pove mu, da je umrl in da je v peklu. Ta se prestraši ter reče: "Ni mogoče." — "Resnica," odgovori mrtvec, povedal mu je prostor, kjer bo našel njegovo mrtvo truplo in odgrne svojo sukno ter mu pokaže telo polno kač okoli nje in vsakovrstnih drugih ostudnih živali. Ta se je takoj vzdignil in hitel v sredi noči zvoniti na bližnji samostan, prositi za sprejem, da če delati pokoro za vse kar je Boga tako hudo žalil. Redovniki so ga dobro poznali, zato ga niso hoteli sorjeti, ali on še le prosi in prosi tjer jim pove vse, kar se je zgodilo z njegovim

tovarišem to noč in da mu je rekel, da tudi on bi bil to noč z njim v peklu, če bi ne bil zmolil tistih par molitvic predno je zaspal. Zato ga pa Marija ni pustila zavrečt, ker je obljubila, da bo vsakega varovala kdo njo časti.

Še tisto noč so ga sprejeli v samostan in so takoj šli na tisto mesto, kamor je rekel in so res našli truplo njegovega prijatelja. Ta je pa od tistega časa postal priden in pobožen redovnik ter je Marijo še veliko bolj ljubil.

Prosim Vas, častiti gospod urednik, da bi dali to moje pismo v Ave Marija.

Srčno Vas pozdravljam in vse tiste, kateri čitajo Ave Marija. Vaš

William Sainich, Kansas City, Kans.

Odgovor in vabilo.

Sedaj so tukaj počitnice, zato pa le primite za pero in mi napišite kako poročilo iz naselbine. Če bo zanimivo, je bom dal morebiti celo v koledar za leto 1930. Pa še eno veliko večjo reč imam ta mesec na srcu! Kolikor morem in še bolj kakor morem, Vas povabim na vseslovenski katoliški shod. Prosite tako dolgo stariše, da Vas bodo vzeli s sabo. Če ne bo pomagalo, da boste rekli enkrat, pa recite desetkrat ali magari stokrat. Biti morate nadležni, in če drugače ne gre, kar sitni, da se bodo stariši o-mehčali. Urednik Ave Marije Vam kliče: Na veselo svidenje!

A UNIQUE LAW-SUIT

From a Verbal Account by J. Chesnik.

Translated From the Slovenian by Albina J. Wahci.
(Concluded.)

Zheja hastened to the fields and was astonished at the industry and diligence of Anton who worked so hard and fast that beads of perspiration rolled down his cheeks.

"What are you sowing, Anton?"

"I cooked two measures of lupine seeds and now I'm sowing them. Don't worry, I'll follow you in plenty of time. What is the time of trial?"

"The letter said: from ten-thirty to eleven. But what do you intend to do with the cooked lupine seeds?"

"That is my affair. Excuse me, but I do not choose to speak. I must hurry now, I may not de-

lay. Good-bye! Pleasant journey, and till we meet again!"

The sun was rising from behind the mountain and radiant colors scattered over the green valleys and overgrown hills, over murmuring waters of a majestic river and among the pine forests, whispering and awakening from profound sleep. The branches shone with the morning dew, on the tops of slender pines the needles glimmered as gold. From somewhere a nightingale was heard, the rich, full song of the birds echoed and re-echoed in the shelter of God's nature.

Zheja picked his way along the path; when he reached the road he quickly chose his direction. The river gurgled and the waves broke against the bank where trembling-poplars and thick shrubbery flourished.

* * *

Everyone was assembled in the court room except Anton Medved. The judge, small, elderly gentleman with a somewhat bald head, discontentedly strode back and forth, fussing with his black cap and swinging his arms within the wide folds of his judicial gown. Now and then he spoke a word to the lawyer, who stood quietly with arms crossed and his eyes fixed on Zheja. The latter trembled in fear and stared at the door waiting for it to open. The innkeeper sat on a narrow bench, contentedly twisting his gray mustache and beating a steady tattoo upon his strong chest. The secretary, a tall, gaunt man with enormous spectacles, sat perfectly at ease at the writing table and seemingly without a care for anything in the world except his pen and paper before him.

"Zheja, where is your defendant? We will not wait a whole eternity on his account. If he does not come pretty soon we shall begin."

"He is coming, honorable judge. I beg of you, wait a little longer! He told me he would come on time."

Minute after minute passed. Anton did not come. Zheja sat as if on hot coals. He twirled his hat between his fingers and silently called on all the saints in heaven to intercede for him and prayed that his defendant would come.

"Your defendant is not coming, Zheja. The trial begins."

The innkeeper looked at Zheja sardonically and maliciously; Dr. Ogrin adjusted his gold pince-nez.

"Please, your honor!"

"Please, nothing; the trial begins."

Footsteps were heard in the hall outside followed by a vigorous knock at the door and the immediate and sudden entry of Anton Medved.

"Good day, gentlemen!"

"Good day. What is your reason for knocking? Didn't you see the notice black on white: 'do not knock here'."

"Pardon me, honorable judge, I was in a hurry and had no time to pay attention to such trifles."

"Where were you so long, and what were you doing? I had intended to begin the trial at ten-thirty, in order to be off-duty earlier. There is so much work, it gives me a headache."

"Where was I and what doing? I arose before daybreak; I had to sow two measures of boiled lupine seeds, before coming here."

"Fool, when have boiled lupine seeds ever sprouted, much less grown?"

Everybody laughed, the innkeeper the loudest. Even the secretary stirred at his work.

"Thanks for the epithet, your honor! Laugh, laugh! Permit me also to ask you: When did chicks hatch from **fried** eggs? If you can state one instance, the lawyer and the innkeeper wins the case and not I and my friend Zheja."

The judge and the lawyer looked at each other, the innkeeper paled, the secretary rose from his place and smiled with Anton. Zheja, alone, remained quiet like a repented sinner.

"Case is dismissed," the judge's verdict.

"Amen," answered Anton and walked over to Zheja.

"Uncle, you are exonerated."

"What," began the innkeeper. "This rascal will not be punished?!"

"Father, be silent, he is liable to sue you."

Anton Medved stepped over to Ogrin and offered him the thirty-three farthings.

"I do not want those farthings. Let Zheja keep them and hoard them and continue his miserly life!"

"Father, silence," admonished his son. Thus terminated this unique law-suit.

* * *

Zheja remained true to his word and gave Marian to Anton in marriage. When the pastor announced the banns three weeks later the people whispered to one another, "No one has ever before wooed and won a maiden in this unique way."

Anton is proud to this day of his role as defendant, but Marian is even more proud of her husband.

THE END.

Vseslovenski katoliški shod v Ameriki.

Pokrovitelj: NJ. EMINENCA GEORGE KARDINAL MUN-DELEIN, D. D., naškof čicaški.

Vrhovni predsednik: REV. J. J. OMAN, 3547 E. 80th Stret, Cleveland, Ohio.

Častni predsedniki: RT. REV. A. OGULIN, Msgr., RT. REV. M. BILBAN, Msgr., VERY REV. B. SNOJ, O.F.M., kom., VERY REV. M. ŠAVS, dekan, VERY REV. A. MIKŠ, dekan, REV. J. E. SCHIFFRER. Med častne predsednike so všteti tudi vsi bivši duhovni vodje K.S.K.J. in D.S.D.

Aktivni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 52nd Street, Cleveland, Ohio.

Podpredsedniki: REV. KAZIMIR CVERČKO, O.C.M., REV. ANZELM MURN, O.F.M., REV. JOSIP ŠKUR, MRS. MARY GLAVAN in MRS. ANTONIA STRUNA, namestnica.

Tajnik: REV. SALEZIJ GLAVNIK, O.F.M., Box 443, Lemont, Ill.

Blagajnik: LEO MLADIČ, 1941 W. 22nd St., Chicago, Ill.
V širši centralni odbor spadajo vsi slovenski duhovniki v Ameriki, katoliški uredniki, Josip Zalar, tajnik K.S.K.J. in Geo. Stonich, predsednik D.S.D.

Izvrševalni odbor: VERY REV. B. SNOJ, O.F.M., REV. ANZELM MURN, O.F.M., REV. SALEZIJ GLAVNIK, O.F.M., JOHN JERIC, LEO MLADIČ, LEO JURJOVEC in drugi načelniki centralnih odsekov.

Prosvetni odsek: VERY REV. B. SNOJ, O.F.M., REV. V. ŠOLAR, O.S.B., REV. CIRIL ZUPAN, O.S.B., REV. J. M. TRUNK, REV. P. PODBREGAR, in trije uredniki katoliških listov.

Finančni odsek: MR. MARTIN SCHIFFRER, načelnik; MR. OPEKA, MR. JNO DEČMAN, REV. ANZELM MURN, MR. MICHAEL ŽELEZNIKAR. Član tega odseka je tudi MR. LEO MLADICH, za pisma v prilog financiranja pa skrbi MR. JOHN JERIC.

Prometni odsek: MR. LEO JURJOVEC, načelnik; MR. J. ZALAR, MR. FRANK GOSPODARICH, MR. JOE PERKO,

MR. M. OMERZEL, MR. KOSMACH, MR. STEVE HORVATH.

Stanovanjski odsek: MR. JACOB ŠEGA, načelnik; MR. FERK iz Lemonta, MR. POLJAK iz Summita, MR. FRANK BANICH, MR. LOUIS ŽELEZNIKAR, MR. J. ŽEFAN, JR. in MR. SILVESTER HRASTAR.

Dekoracijski odsek: REV. BLANKO KAVČIČ, načelnik; MR. JOHN GOTTLIEB, MR. JOHN JERIC, FATHER SALEZIJ in MR. GRMEK.

Manifestacijski odsek: REV. JOHN FERLIN, načelnik; REV. F. AŽBE, REV. F. ŠALOVEN, REV. PAVEL PODBREGAR, REV. KERUBIN BEGELJ.

Mladinski odsek: MR. J. ZALAR, načelnik; REV. M. BUTALA, REV. A. BOMBACH, REV. LEO in REV. PASKAL; za clevelandskega Orla REV. M. JAGER in MR. LEO KUSHLAN.

Odsek za Jednoto: MR. ANTON GRDINA, REV. KAZIMIR CVERČKO in MR. J. ZALAR.

Odbor za pomoč lemontskemu samostanu: MR. JOHN ŽEFAN SR., MRS. M. OMERZEL, MRS. M. KOBAL, MRS. M. BRIŠAR, MR. SEVER, MR. L. KOŠNIK, tajnik, MR. S. HRASTAR, MR. M. KAVČIČ, MISS A. MEDIC, MR. JELENČIČ, vsi od sv. Štefana v Chicagi. Ti si bodo dobili še večje število pomočnikov. V So. Chicagi bo skrbel za pomočnike MR. F. JUVANČIČ, v Jolietu pa MR. J. ŠEGA.

Vseslovenski katoliški shod se vrši v dnevih: 6., 7. in 8. julija letos 1929.

Organizacije, društva, rojaki in rojakinje pripravite se za ta shod. Takega še ni bilo med nami ameriškimi Slovenci. Vabite svoje prijatelje in agitirajte vsepovsod za čim večjo udeležbo!

Naj v vsaki naselbini čim prej izvolijo delovni odbor, ki bo potem svojega tajnika v stalni zvezi s centralnim tajnikom.

Za vsa pojasnila in podrobnosti se obrnite na tajnika shoda: Rev. Salezij Glavnik, O.F.M., Box 443, Lemont, Ill.

IZ TAJNIŠTVA ZA VSESLOVENSKE KAT. SHOD.

Nekaj naselbin se je še pridružilo in pokazalo zanimanje za vseslovenski katoliški shod. Druge pa se bodo menda oglasile, preden bo katoliški shod mimo. Da bomo pa na jasnem v vsaki naselbini, zato smatramo za potrebno, da naprošamo najstarejšo katoliško organizacijo v naselbini, naj se zavzame za **delovni odbor tam, kjer ga še nimajo**. Kjer pa do konca junija ne bodo javili delovnega odbora, tam bomo smatrali tačasni odbor najstarejše katoliške organizacije v naselbini obenem tudi za delovni odbor katoliškega shoda. Zastopnike Ave Marije prosimo, naj nam za dotično naselbino, v kateri še ni delovnega odbora za katoliški shod, javijo najstarejšo katoliško društvo ter nam sporoče odbor za to leto. Ta odbor bomo potem smatrali za delovni odbor vseslovenskega katoliškega shoda in pozneje za odbor Prosvetne Zveze med ameriškimi Slovenci v dotični naselbini. Tako bomo potem popolnoma organizirani in na podlagi take organizacije bomo lahko zidali naprej.

Delovne odbore so mi nadalje javili iz Bradleya, So. Chicaga in Kansas City. V Bradleyu je predsednik Mr. Mihael Smole, tajnik in blagajnik pr Mr. John Lustig. Za katoliški shod se jih pripelje nekaj z avtomobili, nekaj pa z busom. Vseh skupaj se je sedaj prijavilo 75. Toliko približno jih pride tudi iz Detroita, Mich. V So. Chicagi imajo ta-le odbor: Mr. Martin Shifrer, predsednik, Mr. Kompare, podpredsednik, Mrs. Likovič, tajnica; Mrs. Mutz, blagajničarka. Vsako društvo bo dalo v ta odbor še po dva zastopnika. V kritje stroškov bodo priredili poseben "bunco party". Mr. M. Shifrer in Mr. L. Skrbec sta nam zraven tega več dni zelo marljivo pomagala pri pripravi za katoliški shod. Naj jima Gospod Bog plača, obenem pa jima zbudi posnemovalcev vsaj za par dni pred shodom. Tudi v Kansas City imajo odbor za katoliški shod. Izvolili so ga sedaj, ko je bil Father Odilo tamkaj. Rev. J. Pershe je predsednik, Mr. Shneler tajnik, Mrs. Zupan blagajničarka, Mrs. Urh pa odbornica. Določili so \$10.00 za shod. Odbor bo šel od hiše do

hiše in bo agitiral za shod. Govorijo, da bodo imeli svoj vagon. Nekaj jih pride tudi z avtomobili.

V Amer. Slovincu sem videl tiskati odbor za Pittsburgh, pa ne vem, kdo izmed njih je tajnik. Istotako v Amer. Slovincu sem bral, da se gibljejo in pripravljajo tudi v Milwaukee-West Alis, v Sheboyganu in drugje. Hvalevredno je, da se je za organiziranje Minnesote tako velikodušno zavzel Mr. John J. Sterle iz Chisholma, Minn. Naj bi se na njegov naslov odzvalo mnogo Minnesotčanov in bi tako pokazali, da znajo ceniti spomin Baragov in drugih naših velikih mož.

Kolikor mi je sedaj znano, bo vsak udeleženec dobil 25% popust po vseh železnicah, tudi če se posamezno udeleži shoda. Potrebna bo posebna izkaznica v ta namen in po tisto naj pišejo dotični, ki bi se je radi posluževali.

Zelo razveseljivo je tudi dejstvo, da se bodo katoliškega shoda udeležili različni visoki gostje, med katerimi je celo guverner države Illinois, jugoslovanski poslanik dr. L. Pitamic v Washingtonu, senator Združenih držav Deneen in drugi. Seveda bo med zastopniki cerkvene oblasti tudi pomožni škof čicaški Rt. Rev. B. J. Sheil, ljubljanskega škofa pa bo zastopal Rev. P. Hugo Bren, O.F.M.

Nekaj izrednega je, da se za katoliški shod zanimajo meščani blizu nas ležečega Lemonta. Naročili so čez 300 slovenskih zastavic, s katerimi bodo okrasili svoje domove ob priliki shoda. Lemont bo potem takem za tiste dni zadobil čisto slovensko lice. Slovenci, ne dajte se osramotiti od tujcev in se povsod odločite za shod, kjerkoli se še niste!

P.S.:—Še pred 13. junijem, ko sem zadnje urejevanje te številke zaključil, sta nam prišla pomagat v Lemont Mr. J. Kobal Sr. in Mr. Joe Oblak. Tudi njima naj Bog povrne z nebeškimi darovi! — Ravno tako moram hvaležno poudariti, da so v Indianapolisu nabrali čez 90 dolarjev za katoliški shod. Bog naj poplača toliko požrtvovalnost in zbudi posnemovalcev!

ALI STE ŽE NAROČILI "CVETJE"?

Že, že, slišim mnoge odgovarjati in lahko rečemo, da nam ni žal za tisti dolar. Lista z 32 stranmi vsak mesec za ta denar tu ne dobimo, tudi angleškega ne, ki izhajajo v 100.000 izvodih in bi radi te velike naklade mogli biti ceneji. A so dražji, navadno po \$3.00. Toda še jih je mnogo, ki bi ga gotovo naročili, ko bi ga videli in bi s starokrajskimi listi ne bilo preveč ceremonij glede naročbe in dobivanja. Neki dolgoletni upravnik Ave Marije in dober poznavatelj naših tukajšnjih razmer mi je pisal v domovino: Father, prepričani bodite, domala vsak naročnik Ave Marije bi naročil tudi "Cvetje", ko bi ga dobil v roke in se tako agitiralo zanj, kakor se agitira za tukajšnje liste. Sami pridite sem na agitacijo po naselbinah in vspeh Vam je zagotovljen.

Prevelika skušnjava je bila to zame, da bi se mogel otresti. Takoj sem začel misliti, kako bi se dal ta zapeljiv predlog izvesti. In šlo je lažje, kakor sem mislil. Dne 3. jun. sem zopet stopil na ameriška tla z namenom, da nastopim agitacijsko pot po naselbinah za "Cvetje". Začel sem v New Yorku. In moram reči, da je začetek prav razveseljiv. Da se bodo Njujorčani postavili, nad tem sploh nisem nikoli dvomil, odkar sem jih spoznal. V upanju, da me tudi po drugih naselbinah ne čaka doba suhih krav, bom šel dalje. Ko bi se mogel kot "bum" obesiti na kak vagon, ali se vsaj s kakim "mešancem" okrog voziti, bi obiskal tudi oddaljenejša in manjša naselbine, Pueblo, Bridgeport, O. itd. A na ameriških blazinah bi najbrž moral "gor plati". Se bom moral držati bolj "cesarskih" cest in naselbin ob njih. Pa ravno manjšim naselbinam sredi tujega morja bi rad nasul domačega "Cvetja", ob katerem bi dalj in zvesteje čuvali

vsakemu draga bisera domačih tal, vere in mile materine besede. Kako naj to dosežem.

Veste kako? Zastopniki in zastopnice Ave Marije naj to store, kar bi jaz rad. Če bodo prišli na shod v Lemont, kjer se bomo videli, mi bodo izročili naročnike in naročnino, pa bo vseh cerimonij konec. Da bom na shodu vsacega za en dolar "na-pumpal" tega mi ni treba niti praviti. Seveda to ne spada v program shoda, kakor še marsikaj drugega ne. Ako pa ne bo nobenega iz dotične naselbine na shod, pa to agitatorji in agitatorice lahko pismeno opravijo za dva centa ali kvečjemu za dvajset, ki jih pa lahko odtegnejo. Saj v Ameriki so poštarji vse časti in spoštovanja vredni ljudje, prav nič radovedni kaj je v pismu in ne tako magnetičnih prstov, kot od časa do časa, žal da nedoločene, v Ljubljani.

Za vse tiste, ki mi bodo kakorkoli šli na roko bom v milostni kapeli na Brezjah opravil eno sv. mašo. Moja zadnja pot, predno sem odšel je bila k Materi na Brezje, kjer sem se spomnil vseh, ki so mi nekdaj šli na roko. In moja prva pot ko se vrnem v domovino, bo zopet k Njej, da ji ponese pozdrav njenih zvestih in jih priporočim njenemu nadaljnjemu varstvu.

Bog Vas živi.

Rev. Hugo Bren, O.F.M.

POZDRAV NOVEGA POMOŽNEGA LJUBLJANSKEGA ŠKOFA.

Pozdrav po Mariji vsem udeležencem shoda z željo, naj shod obrodi mnogo sadu za utrditev kraljevstva božjega!

Dr. Gregor Rožman, l. r.

VSEBINA JULIJSKE ŠTEVILKE:

Ob vseslovenskem katoliškem shodu	str. 193
Program vseslov. katoliškega shoda	str. 195-197
Pojdimo na vsesl. kat. shod v Lemont	str. 199-200
Sv. Ciril in Metod, prosita za nas!	str. 200
Mesečni pridigar (štiri pridige)	str. 201-202
Glasovi od Marije Pomagaj	str. 204-206

Za moše, za žene in za druge:

Katica štirikrat na obisku (III.)	str. 206-207
O katoliški akciji (konec)	str. 207-208
Pozabljen amulet (VI. dalje)	str. 209-210

Oj Dobrodo! (konec)	str. 210
Francišek in Evharistija (konec)	str. 211-212
Iz našega ofisa	str. 213-214
Uganka	str. 214

Naši mladini:

Our great Catholic All-Slovenian Convention	p. 215
Official Program	p. 215-217
Katoliški shod za našo mladino	p. 217-218
Pisma	p. 218-229
A unique law-suit (concluded)	p. 220-221
Vseslov. kat. shod (Iz tajništva)	p. 222

Tiskala Edinost Publ. Co., 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

NA PRODAJ

je trgovina, ki leži ob križišču dveh zelo prometnih cest v Lemontu. Obe cesti sta državni cesti, ena je Route 4A, druga pa McCarthy. Nad trgovskimi lokali so stanovanja. — Ker meji poslopje na dve prometni cesti in je vsled tega na vogalu, je pripravno za kakoršnokoli obrt in trgovino. Nadaljna pojasnila daje:

Peter V. Nona,

Lemont, Ill.

FARMA NA PRODAJ.

Obsega 80 akrov. Zemlja je kultivirana. Na njej stoji velika hiša in druga gospodarska poslopja. Na razpolago je dobra pitna voda. V hiši je elektrika in plin. — Farma meji na tri velike in prometne ceste. Samo en "blok" je od znane 4. ceste (Route 4). Vsako uro vozi mimo "bus". Le 25 milj je do središča Chicage.

Farma s temi in še drugimi zelo ugodnimi pogoji se proda po prav nizki ceni. — Kdor bi jo hotel kupiti, naj se zglaš pri:

Dr. J. J. Leahy,

Lemont, Ill.

STALNA SLUBŽA.

bo po dogovoru. Prednost imajo taki, ki se razumejo tudi na poljedelstvo. Ponudbe naj se pošljejo na FRANCISCAN FATHERS, Box 443, Lemont, Illinois.

Iščemo hlapca za govejo živino. Mora biti samski, 30 do 45 let star. Imel bo pri nas stanovanje in hrano. Plača

Važno naročilo - glede vožnje na shod.

Zelo važna zadeva je to! Kako in odkod, da se more udeležiti izredne znižane vožnje na vseslovenski katoliški shod po železnicah.

Železniške družbe širom Amerike so končno dovolile "ONE AND ONE-FARE ON THE CERTIFICATE PLAN" za tako rekoč imenovani teritorij: Chicago, Joliet in Lemont. — Glavne družbe, ki zastopajo po svojem teritoriju še vse manjše družbe, so se priglasile. Glavni stan vseh železnic je: "Central Passenger Association", Chicago, Ill. Ta družba je izdala na vse druge po celi Ameriki naročilo za znižanje polovične vožnje nazaj iz Lemonta, Joliet ali Chicage za dneve med 3. in 11. dnem julija meseca. Vožni listki se zamorejo kupiti za dneve: med 3. in 8. julijem. Pri nakupu voznega listka vprašajte za zgoraj omenjeni "Certificate plan", one and half fare to Lemont, ali Chicago ali Joliet, na "CONVENTION: GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION". Vse železniške družbe bodo že od glavnega stana informirane na to ime in ne bo nobene sitnosti vam dobiti takega certifikata.

Znižana vožnja pomeni, da dobite v Lemontu, Chicagi ali v Jolietu nazaj polovico znižano, za otroke med 5. in 12. letom pa še polovica istega znižano. To znižanje velja le, ako se bo vseh teh certifikatov izkazalo v Lemontu v številu 150; ako bi ne bilo vseh certifikatov zgoraj omenjeno število, bi se ne moglo uresničiti zgoraj imenovano znižanje.

V Lemontu bo poseben zastopnik, Slovenec, Mr. Leo Jurjovec, kjer bo one certifikate štempljal, da tako postanejo veljavni za nazaj za znižano vožnjo. Vsi ti certifikati se morajo dati štempljati Mr. Jurjovcu v dnevih 6., 7. ali 8. julija, drugače niso veljavni. V Lemontu bo poseben kraj z napisom, kjer bo Mr. Jurjovec vedno za razpolago.

Kar se da razumeti iz poročil številnih železniških družb, bo vožnja znižana iz vseh delov Amerike in tudi Kanade. — Imena vseh družb ne moremo omenjati, ker bi bilo preobširno. Glavne družbe, ki zastopajo vse druge družbe, so sledeče: Central Pas-

senger Association, Chicago, Ill.; Trunk Line Association za Vzhod; Southwestern Passenger Ass'n.; New England Passenger Ass'n. in Trans-Continental Passenger Association, katera pokriva tudi kanadske železnice. Glavni stan železnic naroča tudi: Ako ne bi bila katera postaja kje obveščena za ta PLAN CERTIFICATE, znižane vožnje, da naj potovalci kupijo vožni listek do bližnje postaje (ali glavne postaje) kjer lahko kupite vožni listek, kakor zgoraj omenjeno, za nadaljno potovanje, in tako postanejo deležni znižanja. Najmanjša cena za vožni listek, predno se more vpoštevati, mora znašati 67c. Trans-Continental Passenger družba tudi naznanja, da se lahko kupijo izletniški vožni listki znižanih cen iz sledečih držav: Arizona, British Columbia, California, Idaho, Nevada, Oregon in Washington; taki listki se lahko kupijo vsaki dan med 22. majem in 30. septembrom.

V tem sem skušal podati vsaj glavne točke radi znižanih cen po železnici, kar sem povzel iz naročil železniških družb. Za slučaj, da kateremu še ni vse jasno, naj se obrne na mene ali Mr. Leo Jurjovec-a, 1840 W. 22nd Place, Chicago, Ill.; Anton Grdina, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.

DODATEK:—Za Cleveland in okolico se naznanja, da imamo posebne vlake in listke za iste vlake v rokah, pri tem so v rokah tudi vožni listki iz Chicage v Lemont in nazaj v Chicago. Kdor hoče, da bo imel eno in drugo v redu, ta naj se takoj zgloši in prihlasi, da bo mogoče pravočasno vse urediti. Zadnje dni bo vsem postrežba nemogoča. Tudi v Chicagi za prevožnjo v Lemont ne bo mogoče v hipu vse urediti, ako se poprej k temu ne javite. Vožnja iz Clevelanda v Chicago na vlak, ki odhaja v petek večer, stane, vstevši z legitimacijo, \$12.28, za v soboto večer pa stane \$8.00 z legitimacijo. Iz Chicage v Lemont in nazaj v Chicago, stane vožnja z "busi" \$1.50.

Zglasite se pri Jos. Grdini ali drugih zastopnikih v Clevelandu.

ANTON GRDINA, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.

Pozor mladeniči!

Brez dvoma je med našimi slovenskimi mladeniči v Ameriki mnogo takih, ki sicer ne čutijo v sebi poklica za duhovski stan, pač pa imajo srčno željo iti v samostan, da bi lažje zveličali svojo dušo. Taki bi našli v našem komisarijatu, ki se vedno bolj širi, tisto mirno življenje, po katerem hrepeni njih srce. Kot samostanski bratje bi lahko silno veliko storili za čast božjo in zveličanje ljudi tako s svojim delom kot zlasti še z molitvijo.

Da postane mladenič samostanski brat, se zahteva samo trdna volja služiti Bogu po našem vodilu ter telesna sposobnost, da more izvrševati opravila v redovnem stanu. Zlasti so dobrodošli mladeniči, ki so izučeni v kakemkoli rokodelstvu. Novodošli so šest mesecev kandidati. V tem času imajo dosti prilike, da spoznajo svoj poklic, ker vidijo od blizu redovno življenje. Če jim ne ugaja, lahko zapuste samostan; ako se pa odločijo ostati, potem dobe redovno obleko in so sprejeti v naš red, ki ima že nad devetnajst tisoč redovnikov.

Mladenič, zakaj ne bi poskusil tudi ti?

Za nadaljna pojasnila piši predstojniku na ta-le naslov:

VERY REV. COMMISSARY PROVINCIAL,
LEMONT, ILLINOIS.

FARMA NA PRODAJ.

Vsled starosti ne moreva več obdelovati farme, ki ima najlepšo lego v državi Wisconsin. Najbližje mesto je Greenwood. Farma je oddaljena od šole en četrt milje, od župne slov. cerkve in od postaje pa dve milji. Obsega 120 akrov in sicer 70 akrov zemlje za obdelovanje, 30 akrov pašnika, dvajset akrov gozda, iz katerega se lahko še izseka za \$3,000 lesa.

Farma je priporočljiva posebno še vsled tega, ker je do mlekarne samo nekaj korakov, kamor se redno prodaja mleko, katero prinaša najlepše dohodke. Redi se od 40-60 molznih krav. Proda se z vso živino in poljskim orodjem, ali pa brez istega.

Nadaljna pojasnila daje

MR. JOSEPH JORDAN,
R. 1, Willard, Wisconsin.